

IJA # 549

סדור מנחה וערבית לשלוש רגלים

Sidur Minḥah ye-`Arvit le-Shalosh Regalim

Baghdad, 5705 (1944 or 1945)

כס"ד

סדר

מנחה וערבית

לשלוש רגלים

עם ברכת העירוב וקדוש של לילה
זיום וברכת המזון ושבעה הקפות
וברכת האילנות בסדר נכון וישר:

בהוצאות

יוסף חיים מנשה אשר

שארע א תוראת נמרה 28/94

פס בנדאד י"ע"ח

שנת התיש"ה* לפ"ג

מטבעת א שרקייה - בנדאד

עירובי תבשילין

יו"ט שחל ביום ה"ו או בע"ש לא יבשל לצורך שבת
אם לא הניח עירובי תבשילין מערב יו"ט * ולכן יקח
בעיר"ט לחם י"ח דרהם (58 גרם) וביצה שלוקה או
תבשיל כזית (29 גרם) שיוכל להתקיים עד שבת :

בְּיַד אֵתָהּ יְהוָה יִאְהָרְגֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עִירוּב :
בְּדִין עִירוּבָא יְהֵא שְׂרָא לְנָא לְאַפְוִי
וְלִבְשׁוֹלֵי וְלִאֲמֻנְגֵי וְלִתְקוּנֵי (וְלִמְשַׁחַט)
וְלִאֲדִלְגֵי שְׂרָנָא וְדִמְעֵבֵד בְּד צְרִקְנָא
מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת (לְנָא וְלִקְלֵל בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת) :

הדלכת הנר

בְּרִיד אֵתָהּ יְהוָה יִאְהָרְגֶנּוּ אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ דְהַדְלִיק גַּר שֶׁל
יוֹם טוֹב : ובע"ש חבדך (שֶׁל שַׁבָּת יוֹם טוֹב)
וּמִהַגִּים לַבֶּרֶךְ שֶׁהַחַיִּיבוּ בְּכָל יו"ט בְּאוֹ : סְזִיבוּ בְּקוֹם .

פתיחת אליהו הנביא

טוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל חפלה
כי היא פותחת הלל * ופה בנדלד יע"א
נוהגים * מי שהוא סוף י"ב חדש לומר
קדיש אחרים :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר

דְּטוֹב וְאָמַר רַבּוֹן עַלְמִין

אַנְתָּה הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן *

אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל

עֲדָאִין * סְתִימָא עַל כָּל

סְתִימִין לִית מַחְשְׁבַה תְּפִיסָא

בְּדָ כְּדָל * אַנְתָּה הוּא דְאַפְכַת

עֶשֶׂר תְּקוּנִין וְקַרְיִין דִּין עֶשֶׂר

סְפִירָן דְאַנְהָגָא בְּהוֹן עַדְמִין

כתימין דלא אתגדין ועלמין
 דאתגדין ובהון אתפסיאת
 מפני נשא ואנת הוא דקשיר
 לון ומחד לון ובנין דאנת
 מקנאו כל מאן דאפריש חד
 מן חבדיה מאלין עשר
 אתחשיב ליה פאלי אפריש
 בך ואלין עשר ספירו איגון
 אזלין בסדרן חד ארד וחד
 קצר וחד בינוני ואנת הוא
 דאנהוג לון ולית מאן
 דאנהוג דך לא לעיקא ולא
 לתתא ולא מקד סטרא
 לבושין תקנת לון דמינייהו
 פרחין נשמתין לבני נשא

וכמה גופין תקנת לון
 דאתקריאו גופי דנבי לבושין
 דמכסין עליהון ואתקריאו
 בתקונא דא חסד דרועא
 ימינא ובירח דרועא שממא
 תפארת גופא נצה והוד
 תרין שוקין יסוד סיומא
 דגופא אות ברית חודש
 מדכות פה תורה שבעל פה
 קרינן לה חכמה מוחא איהו
 מחשבה מקנאו בינה לבא
 ובה חלב מבין ועל אלין
 תרין כתיב הנסתרות ליהנה
 אלהינו כתר עליון איהו
 כתר מדכות ועדיה אתמר

מַגִּיד מַרְאֵשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ
 קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי • מְלָנְאו
 אִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א •
 דְאִיהוּ אַרְח אַצִּילוֹת אִיהוּ
 שְׁהוּ דְאִילְנָא בְדַרְעוּי וְעַנְפוּי •
 קָמִיא דְאִשְׁקִי לְאִילְנָא
 וְאַתְרַבִּי בַהֲהוּא שְׁהוּי •
 רַבּוּן עֲדָמִין אַנְתָּ הוּא עֲלֵת
 הַעֲלוֹת וְסַבְתָּ הַסְּבוֹת
 דְאִשְׁקִי לְאִילְנָא בַהֲהוּא
 נְבִיעוּי • וְהַהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 כְּנִשְׁמַתָּא לְנוֹפָא דְאִיהוּ חַיִּים
 לְנוֹפָא • וּבְדִלִית דְמִיּוֹן וְלִית
 דְיוֹבְנָא (דְנוֹפָא) מִכָּל מַה
 דְקָנְאוּ וְדִבְרִי • וּבְרֵאתָ שְׁמִיא

וְאַרְעָא • וְאַפְקַתָּ מִנְהוֹן שְׁמִשְׁא
 וְסִיְהֵרָא וְכוּכְבִּיא וּמְזִי •
 וּבְאַרְעָא אִילְגִּין וּדְשִׁאִין
 וְנִנְתָּא דְעֶרְן וְעִשְׁבִּין וְחִיּוֹן
 וְעוֹפִין וְנוֹגִין וּבְעִירִין וּבְנִי
 נְשָׂא • לְאַשְׁתְּמוֹדְעָא בַהוֹן
 עֲדָאִין וְאִידִי וְתַנְהַגִּין בַהוֹן
 עֲדָאִין וְתַתְּאִין • וְאִידִי
 אַשְׁתְּמוֹדְעֵן מְעֲדָאִי וְתַתְּאִי •
 וְלִית דְיִדְעֵ בְדִי כְּלָל וּבְדִי מִנְדִי
 לִית יַחֲדָא בְעֲדָאִי וְתַתְּאִי •
 וְאַנְתָּ אַשְׁתְּמוֹדְעֵ אֲדוֹן עַד
 כּוּדָא • וְכָל סְפִירָן כְּדִי חַד
 אִית לִיה שֵׁם יְדִיעֵ • וּבַהוֹן
 אֶתְכְּרִיאָו מְלֶאכֶּיָא • וְאַנְתָּ

לית לך שם ידיע דאנת הוא
 ממלא כל שמעון ואנת הוא
 שלימו דכדהו. ופד אנת
 תסתלק מנהון. אשתארו
 כדהו שמעון כגופא בלא
 נשמטא אנת חכים ולאו
 בחכמה ידיעא. אנת הוא
 מבין ולאו מבינה ידיעא.
 לית לך אתר ידיעא אלא
 לאשתמודעא תקפד וחילך
 דבני נשא ולאחזאה לון איך
 אתנהיג עלמא בדינא
 וברחמי דאינון צדק ומשפט
 כפום עבדיהון דבני נשא.
 דין איהו גבורה. משפט

עמודא דאמצעיתא. צדק
 מלכותא כדישא מאני צדק
 תרין סמכי קשוט. הון צדק
 אות ברית בלא לאחזאה
 איך אתנהיג עזמא. אבל
 לא דאית לך צדק ידיעא
 דאיהו דין ולאו משפט ידיעא
 דאיהו רחמי. ולאו מכד אדי
 מדות כדל. כום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין עד ידך. דהא
 רשותא אית לך דנגדאה רזין
 טמירין על ידך מה דלא
 אתיהיב רשו דנגדאה לשום
 בר נש עד כען.
 קם רבי שמעון פתח ואמר

לך ידועה אהדונה הגדולה
והנבירה וכו' עליון שמעו
אינון דמיכין דהכרון ונעמי
מהימנא אתערנו משנתבון
המיצו ורננו שוכני עפר
אלין אינון צדיקיא דאינון
מספרא דההוא דאתמר בה
אני ישנה ולבי ער ודלא
אינון מתים ובעין דא אתמר
בהון המיצו ורננו וכו' רעיא
מהימנא אנת ואבהון המיצו
ורננו לאתערותא דשכינתא
דאיהו ישנה בגלותא דער
בען צדיקיא בלהו דמיכין
ושנתא בחוריהון מיר יהיבת

שכינתא תלת קלין לנבי
רעיא מהימנא ויימא דיה
קום רעיא מהימנא דהא עלך
אתמר קול דודי דופק לנבא
בארבע אתון דיליה ויימא
בהון פתחי לי אחותי רעיתי
יוגתי תמתי דהא תם עונך
בת ציון לא יוסף דהגלותך
שראשי נמלא טל מא
נמלא טל אדא אמר קדשא
ברוך הוא אנת השבת
דמיומא דאתדרב פי
מחדשא דעאלנא בכיתא
דידי ועאלנא בישובא דא
דכי דלא עאלנא כל זמנא

דאנת בגותא * הרי לך
 סימנא שר אשי נמלא טל ה"א
 שכינתא בגלותא * שלימו
 דילה וחיים דיקה איהו טל *
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו * וה"א
 איהו שכינתא דלא מחשבין
 ט"ל אקא יו"ד ה"א וא"ו
 דסליקו אתון לחשבין ט"ל *
 דאיהו מדיא דשכינתא
 מגביעו דבד מבורין עקאין *
 מיד הם רעיא מהימנא ואבדון
 בדישין עמיה * עד כאן רנא
 דיחודא * ברוד יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} ^{יהוה}
 לעולם אמן ואמן *

וְאוֹמְרִים רַבֵּי חֲנִינִיא . וְקָדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל :

וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא . אמן
 בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעוּתִיהּ .
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ . וְיַצְמַח
 פּוֹרְקַנְיָהּ . וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהּ . אמן
 בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן : אמן יהא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ .
 דְּעַדְסָא לְעַדְמֵי עֲלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ .
 וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר . וְיִתְרוֹמַם .
 וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלֶּה .
 וְיִתְהַקְּל . שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא . אמן לְעֵיקָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא .
 שְׂוִירְתָּא . תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא *
 דְּאִמְרוּן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן : אמן
 עַד יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן

ועל כל תלמודי תלמודי הון.
 העסקין באוריתא בדשפא . ה'
 באתרא חדין ודיי בכל אתר ואתר
 יהא קנא ודהון ולכון תנא ויהא
 ורבימי . ומן קדם מאריה שמיא
 וארעא ואמרו אמין : למן
 יהא שקמא רבא מו שמיא . היום
 ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
 ורפואה ונאקה וסליחה ובקרה .
 וריוח והצללה . לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמין : למן
 עושה שלום במרומו . הוא
 ברחמיו יעשה שלום עלינו . ועל
 כל עמו ישראל ואמרו אמין :

קדיש לה לא ימכר ולא ינאל

לביז הננסת

ואין רשות להוציא לחוץ כלל ועסר

הקדשו ה'

למטחת נר"ן המ' נמכר בז' סיון

במק' רבינו

נפטר(ת) ביום ... להדוש

שנת ת"ש 5719 תנצב"ה

מנחה לערב יו"ט ודחוי"ה

זכר בתפלת המנחה לזמרה בלבוך ובזמרה מתפע שעות ומחלה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימיה ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נועם אדני אהינו עלינו. וכו'.

למנצח על הגתית. לבני קרח
מזמור: מה ידירות

משכנותיך יהוה אלהינו צבאות;
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות
יהוה לפני ובשרי. ירננו אל אל
היו: גם צפור מצאה בית ודרור
קן לה אשר שתה אפרחיה את
מזבחותיך יהוה צבאות מלכו
ואדני: אשרי וישבי בתך. עוד

יהללוך סלה: אשרי אדם עזילו
בך מסלות בלבבם: עברי בעמק
הבכא מעין ישותוהו. גם ברכות
יעטה מורה: ידכו מחזק אל חיל
יראה אד אלהים בציון: יהוה
אלהים צבאות שמעה תפלתתי.
האזינה אדני יעקב סדה: מגנני
ראה אלהים. והבט פני משיחך:
כי טוב יום בחצריך מאלף
בחרתי הסתופף בבית אדני.
מהור באהדי רשע: כי שמש ומגן
יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה.
לא ימנע טוב להדכים בתמים:
יהוה אלהינו צבאות. אשרי
אדם בטח בך:

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 צו את בני ישראל ואמרת
 אליהם את קרבני לחמי לאשי
 ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
 כמועדו ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה כבשים
 בני-שנה תמימים שנים ליום עליה
 תמיד : את-הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים : ועשירית האיפה
 סלת למנחה כדוקה בשמן כתית
 רביעית ההין : עלת תמיד העשה
 בתר סיני לריח ניחח אשה ליהוה
 וגם כורביעית ההין לכבש האחד
 בקדש הסוד נסוד שגר ליהוה :

ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים כמנחת הבקר וכנסכו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :
 ענין גדול וגורא הוא אמירת פטוס הקטורת ג"פ בכל
 יום. ב"פ בבקר קודם שחרית ואחריה, ופעם אחת
 קודם מנחה. ולריך לכיון בה הרבה ובזוה"ק הפליג בה מאוד.
 אתה הוא יהוה אלהינו
 שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטורת הסמים בזמן שבית
 המקדש היום כאשר צוית אותם
 על יד משה נביאך בכתוב
 בתורתך :
 ויאמר יהוה אלהינו אל משה חז
 לך סמים נטף וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בד
 בבר יהיה : ועשית אתה קטורת

רַחֵם מַעֲשֵׂה רַחֲמֵיךָ מִמְּלַח טְהוֹר
 קֹדֶשׁ; וְשַׁחֲקֵת מִמְּנֵה הַדְּרוֹגָתְתָּהּ
 מִמְּנֵה לִפְנֵי הַעֲדַת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֶעֱבֹד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים
 תִּהְיֶה לָּכֶם; וְנֹאמַר וְהִקְטִיר עָלָיו
 אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר
 בְּהִיטְיָבוֹ אֶת הַגֵּרֹת וְהִטְיָרָה;
 וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַגֵּרֹת בֵּין
 הָעֲרָבִים וְהִטְיָרָה קְטֹרֶת תָּמִיד
 לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדָּו לְדַרְתֵּיכֶם
 תִּנְנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵר.
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה
 מָגִים הָיוּ בָהּ. שְׁדֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים
 וְחֲמִשָּׁה כִּמְנִין וְמוֹת הַחֲמָה מְנָה
 בְּכָל יוֹם מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָר וּמִחֲצִיתוֹ

בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מָגִים יִתְרוּם
 שְׁמֵהֶם מִכְּנִים כִּהֵן גְּדוּל וְגוֹטְל
 מֵהֶם מְדַא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים.
 וּמִחֲזוּרָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם
 הַכַּפּוּרִים כְּדֵי דְקִים מִצְנֹת דְּקָה
 מִן הַדְּקָה, וְאַחַד עֶשֶׂר סַמִּים
 הָיוּ בָהּ. וְאַלּוֹ הֵן (טוֹב לְמוֹסָס בְּאַלְכֶעוֹס יֵד יִמּוֹן)
 אַ חֲצָרִי. יוֹהַצְפוּרָן. יוֹהַחֲלִבְנָה.
 יוֹהַדְּבוּנָה, מִשְׁקֵל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מְנָה. יוֹ מוֹר. יוֹ קִצִּיעָה. יוֹ שְׁבוּלֹת
 גְּרָד. יוֹ בְּרַפּוּם, מִשְׁקֵל שְׁשָׁה עֶשֶׂר
 שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה. יוֹ הַקּוֹשֶׁט, שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר. יוֹ קְלוּפָה, שְׁלֹשָׁה. יוֹ קְנָמוֹן
 תְּשַׁעָה. יוֹ בּוֹרִית בְּרִשִׁינָא תְּשַׁעָה
 כְּבִין. יוֹן קְפָרִיסִין סְאִין תְּדָת

וקבין תלמא. ואם לא מצא יין
 בקריסין מביא חמר חומר עתיק.
 מלח סדומית רובע. מעקה עשן
 כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר
 אף כפת היורהן כל-שהיא. אם
 נתן בה דבש פסקה. ואם חסר
 אחת מקל-סממניה חייב מיתה.
 רבן שמעון בן נמליא אומר הצרי
 אינו אלא שרף העושה מעצי
 הקטף. בורית פרשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין בקריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את
 הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי
 רגלים יפין לה אדא שאין מכניסין

מירגלים במקדש מפני הפכוד.
 תניא רבי נתן אומר בשהוא
 שוחק אומר. הדק היטב.
 היטב הדק. מפני שהקול יפה
 בפשמים. פטמה לחצאין בשרה.
 דשדיש ולרביע לא שמענו. אמר
 רבי יהודה זה הכלל אם במיתה
 בשרה לחצאין. ואם חסר אחת
 מקל-סממניה חייב מיתה.
 תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר
 קפרא אלו היתה נותן בה קרטוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה

רבש מפני שהתורה אמרה כי
 כד=שאר וכד=דבש לא=תקטורו
 ממנו אישה ליהוה ^{יהוה} ויהוה
 צבאות עמנו. משגב=לנו אלהי
 יעקב סדה: יהוה ^{יהוה} צבאות.
 אשרי אדם במה בד: יהוה ^{יהוה}
 הושיעה. המקד יעגנו ביום
 קראנו: וערכה ליהוה ^{יהוה}
 מנחת יהודה וירושלם. פימי
 עולם ובשנים בדמניות:
 אשרי יושבי ביתך. עוד יהללוד
 סלה: אשרי העם שככה לו.
 אשרי העם שיהוה ^{יהוה} אלהיו:
 תהקה לדוד ארוממך אלהי
 המקד. ואברכה שמך

לעולם ועד: בכל יום אברכה.
 ואהדלה שמך לעולם ועד: גדול
 יהוה ^{יהוה} ומקהל מאד ולגדקתו
 אין חקר: דור לדור ישבח
 מעשך. וגבור תיך יגידו: חדר
 כבוד הורה. ודברי נפלאותיך
 אשיחה: ועוזו גוראותיך יאמרו.
 וגדקתך אספרנה: וקר רב=טובך
 יביעו. וצדקתך ירגנו: חנון ורחום
 יהוה ^{יהוה}. ארך אפים וגדל-
 חסד: טוב=יהוה ^{יהוה} לכל.
 ורחמיו על=כד=מעשיו: יודוך
 יהוה ^{יהוה} כד=מעשך. וחסדיך
 יברכוכה: כבוד מקכותיך יאמרו.
 וגבורתך ידברו: דהודיע ל בני

הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ. וּגְבוּרַת הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַדְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-
 עֲלָמִים. וּמַמְשֶׁלְתְּךָ בְּכָל-הָאָרֶץ
 וְדוֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה וְאֵלֵינוּ יִהְיֶה לְכָל-
 הַגְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּיִם:
 עֵינֵינוּ כָּל-אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן-
 לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח
 אֶת-יְיָדְךָ (כיון ר"ס פא"י סכוא מספר יאהדונגה"י
 ומספר סא"ל, וס"ס חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ (ג"י חת"ך)
 לְכָל-חַי רִצּוֹן: צְדִיק וְהוֹלָאֵנוּ יִאֲהוּדוּנְהוּ
 בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֹסֵד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
 בְּרוּב יְהוָה יִסְכְּדוּנְהוּ לְכָל-קְרָאֵיו. לְכָל-
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִרְאֵיו
 יַעֲשֶׂה. וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה יִסְכְּדוּנְהוּ אֶת-

כָּד = אֲהָבָיו. וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה יִאֲהוּדוּנְהוּ יְדַבֵּר
 פִּי וַיְבָרֵךְ כָּד = בְּשֵׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחָנוּ גְּבָרָךְ יְהוָה
 מִעַתָּה וָעֶד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 תִּכּוֹן תִּפְלְתֵי קִטְרַת לִפְנֶיךָ.
 מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת = עֶרֶב:
 הַקְּשִׁיבָהּ לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכוּתְךָ יְהוָה.
 כִּי = אֵלֶיךָ אֶתְפַּקֵּל:
 ולאמרים חלי קדיש (דף 13 — 1)
 יזהר בכל ברכה לבטא הישב את הא' של תבת אתה
 ולא יאמר ברויבכתה, וכן הא' של תבת יהוה
 ולא יאמר הו'ני;
 אֲדַנִּי / שִׁפְתֵי תִפְתַּח: וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלָתְךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹלָאֵנוּ יִאֲהוּדוּנְהוּ (יא) אֲהֵינּוּ

וַאֲהִי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם.
 אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן.
 גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכּוֹל
 וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

כשיאמר באהבה. יכוין למסור עלמו על קדוש השם

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. (במגן יכוין מספר
 ג"פ אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַלְלוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ הַדּוֹנֵה (הד)
 מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. (ר"ס אנלא)
 מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אומר מזריד הטל ואם אמר משיב הרוח חוזר.

במורף משיב הרוח ומזריד הגשמים.

אם אמר מזריד הטל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּרַחֲמֵי רַבִּים. סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר
 אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרַי. מִי כְמוֹד בְּעַל יִצְחָק הֵטַח אֶת הַעֵינַיִן
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מִלֶּךְ מַמְיֵת
 וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַלְלוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בהזרת העמידה הש"צ אומר.

נְקַדְיִשְׁךָ וּנְצַרְיִצְךָ בְּנִעְוָה שֵׁיחַ סוֹד שִׁרְפֵי
 קַדְוֵשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לָךְ קַדְוֵשׁ
 וּבִן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיּוֹךְ. וְקִרְא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קַדְוֵשׁ. קַדְוֵשׁ. קַדְוֵשׁ יְיָ הַלְלוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְיָ הַדּוֹנֵה

צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמֶּקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי
 קְדֻשָּׁתְךָ תּוֹכֵחַ לְאָמֵר. יִמְלֹךְ יְהוָה יִסְדּוּנְסִי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
 הִלְלוּיָהּ :

אֲתָהּ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים
 בְּכָל־יּוֹם יְהִי לְךָ סֶלָה : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד
 לְאָנוּשׁ בִּינָה .

במ"ט ובמול זי יו"ט אומרים. ואס שכח אינו חוזר.

אַתָּה חוֹנֵן תְּנוּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדָּע וְהַשְׁבִּיל.
 אַתָּה אֲמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קוֹדֶשׁ לְחוּל
 וּבֵין אֹרֶךְ לְהוֹשֵׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין

יּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כְּשֵׁם
 שֶׁהַכֹּדֶקֶתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת
 וּמִמְשַׁפְּחוֹת הָאָדָמָה. כִּיךָ פָּדַדְנוּ וְהִצִּילְנוּ
 מִשְׁמֵן רָע וּמִפְּנֵעֵרֵעַ וּמִכָּל (מִיָּגוֹ) גַּזְרוֹת
 קָשׁוֹת וְרַעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם :

וְחַנּוּנוֹ מֵאַתָּךְ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוֹנֵן
 הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרֶתְךָ. וּקְרַבְנוּ
 מִלְּבָבוֹ לְעַבְדְּתְךָ .
 וְהַחְזִירְנוּ בְּתוֹבוֹתָ שִׁלְמָה
 לְכַנּוּךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 הַרוֹצֵה בְּתוֹשָׁבָה :

סֶלָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאוּנוּ. מְחוּל
 לָנוּ מִלְּבָבוֹ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי

אל טוב וסלח אֶתְּךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה ^{יאהרונחי} חנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ:
 רָאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹבָה רֵי בָנוּ.
 וּמַהֲרֵ לְנַאֲלָנוּ גְּאֻדָּה שְׂדֵמָה
 לְמַעַן שִׂמְךָ כִּי אֵל גּוֹי חֹזֵק אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונחי} גּוֹי יִשְׂרָאֵל:
 רַפְּאֵנוּ יְהוָה יִסְדּוּכֵנוּ וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ
 וְנִשְׁעָה. כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה.
 וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל־
 תַּחֲלוּאֵינוּ. וְדַכָּד=מִכְּאוּבֵינוּ וְדַכָּד=
 מִכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונחי}
 רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּקִיז בְּרַבְנוּ יְהוָה יִסְדּוּכֵנוּ אֵלֵינוּ בְּכָל־
 מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַדְ שִׁנְתָנוּ

בְּטַלְלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וּגְדָבָה. וְתַהוּ
 אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעָ וְשִׁדּוּם
 כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה כִּי אֵל
 טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יאהרונחי} מְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים:

כְּמוֹךָ בְּרַדְ עֲלֵינוּ יְהוָה יִסְדּוּכֵנוּ אֵלֵינוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל־
 מִיָּנִי תְבוֹאָתָה לְטוֹבָה. וְתֵן טַל
 וּמִטָּר לְבְרַכָּה עַל כָּד=פְּנֵי הָאָדָמָה
 וְרִיחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעָ אֶת הָעוֹלָם
 כָּדוּ מְטוֹבָד. וּמִלָּא יְדֵינוּ
 מְבָרְכוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂר מִתְנוֹת יְדֵיךָ.
 שְׁמְרָה וְהַצִּיקָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דְּ
 רַע. וּמִכָּל־מִיָּנִי מִשְׁחִית וּמִכָּד=

מיני פורענות. ועשה לה תקנה
 טובה ואחרית שלום. חוס ורחם
 עליה ועל כל תבואתה ופירותיה
 וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה
 והיה אחריתה חיים ושבע ושלו.
 כשנים הטובות לברכה פי אל
 טוב ומטיב אתה ומברך השנים:
 ברוך אתה יהוה אלהי אהרונת מברך
 השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא
 גם לקבץ גליותינו. וקבצנו
 יחד מארבע בנפות (י"ז סס קדוש חב"ד)
 הארץ דארצנו: ברוך אתה יהוה
 מברך גליותנו ישראל:
 השיבה שופטנו בבראשונה.

ויזעצנו כבתחלה. והסר
 ממנו יגון (bno) ונאנחה (ללים). ומלוך
 עלינו מהרה אתה יהוה יאכדו:
 לבדך. בחסד וברחמים בצדק
 ובמשפט: ברוך אתה יהוה ויהוה
 יאכדו: מלך אוהב צדקה ומשפט:
 למינים ודמדשינים ל תהי תמוז
 וכל הזדים ברגע יאכדו.
 וכל אויבך (bno) וכל שונאיך (ללים)
 מהרה וברתו. ומדכות הרשעה
 מהרה תעקר ותשבר ותכלם
 ותכניעם במהרה בומינו. ברוך
 אתה יהוה אלהי אהרונת שובר אויבים
 ומכניע מינים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל

שארית עמך בית ישראל. ועל
 פליטת בית סופריהם. ועל גרי
 הצדק ועלינו. יהמו נא רחמיך
 יהוה אלהינו יאהדונסי אלהינו ותן שכר טוב
 לקד-הבוסחים בשמך באמת
 ושים חלקנו עמם. ודעולם לא
 גבוש כייך בטחנו. ועל חסדך
 הגדול באמת נשעננו. ברוך
 אתה יוהוורוהו יאהדונסי משען ומבטח
 לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך
 כאשר דברת. וכסא דוד
 עבדך מהרה בתוכה תבין (יסין
 להספיל על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילים
 רשעא) ובנה אותה בגין עוֹדָם

במהרה בימינו: ברוך אתה
 יהוה אלהינו יאהדונסי בונה ירושלים:
 את צמח דוד עבדך מהרה
 תצמיח וקרנו תרום בישועתך.
 כי דישועתך קוינו (יסין ללפוח לישועה) כל
 היום: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהדונסי
 מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יהוה יאהדונסי אלהינו.
 אב הרחמן רחם עלינו. וקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו.
 כי אל שומע תפלות ותחנונים
 אתה. ומקפניך מלפני ריבם אל-
 תשיבנו. חננו ועננו ושמע
 תפלתנו.
 כי אתה שומע תפלת כל-פה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה. וְהַשְׁב
הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בְּיִתְךָ. וְאֲשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

בחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם שבת, אם נזכר קודם
ההחיל מודים אומרה במוקם שזכר, ואם ההחיל מודים,
אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרצה, ואם הגיע
לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לתחלה העמידה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגְעַע
וַיִּרְצֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּסְקַד וַיִּזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וְזְכוּרֵי אֲבוֹתֵינוּ. זְכוּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם

עִירְךָ וְזְכוּרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזְכוּרֵנוּ
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ קַפְלִיטָה לְמוֹכָה
לְחַן דְּחַסְדֵךָ וּלְבִרְחָמִים. לְחַיִּים מְזוּבִים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם

בחה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא
קדש הנה.

בחה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא
קדש הנה.

לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וּדְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכָרֵנוּ ? הֲיֵה
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה. וּפְקַדְנֵנוּ בּוֹ לְדַבְרָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מְזוּבִים. בְּדַבְרֵךָ יִשְׁעָה
וּרְחָמִים. הוֹם וְהַגְנוּ וְהַמּוֹל וְרַחֵם עֲלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ פִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. פִּי אֵל מִקְדָּךְ חַנּוּן
וְרַחֵם אֶתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפוּיֵן
בְּנֵי וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ

בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הַמְחַזֵּיר
שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

לריך להסדר לענות אמן על ברכת המחזיר ואח"כ או' מודים.
מודים אנחנו קד' שאתה הוא
יהוה אלהינו (וי) אלהינו ואלהינו
אבותינו קעולם ועד . צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא . לדר
נדר נודה קד' ונספר תהלתך . על
חיינו המסורים בידך . ועל
נשמתינו הפקידות קד' . ועל נסיון
שבבך יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת . ערב ובקר
ועהרים השוב כי לא כלו רחמיך .
המרחם כי לא תמו חסדיך כי

מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו קד' שאתה היא י הנה
אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי כל בשר .
יוצרנו יוצר בראשית . פרכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על שחייטנו
וקימתנו . בן חיינו ויתחננו . ותאסוף
פקידותינו לחצרות קדשך . לשמר חקוק
וכעשות רצונך ולעבדך בקרב שלם . על
שאנחנו מודים לך . ברוך א ההודאות :

ועל פקם ויתברך ויתרמם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד .
וכל החיים יודוך סגדה :

ויהדלו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל

ישועתנו ועזרתנו סדה ה' הטוב;
 ברוך אתה יי^יי אלהינו יאהרונתי (כי) הטוב
 שמך ויך נאה להודות (ס"כ ט"ח):

שום שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה יסדונתי יאהינו תורה
 וחיים. אהבה וחסד. צדקה
 ורחמים. ברכה ושלוה. וטוב
 בעיניך לברכנו ודברך את כל
 עמך ישראל ברוב עוז ושלוה.

ברוך אתה יהוה ויהוה יאהרונתי המברך
 את עמו ישראל בשלוה. אמן:

יהוה לרצון | אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה יאהרונתי ציורי וגאלי:
 יאהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ולמקל לבי נפשי
 תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותיך תרהוק נפשי. וכד
 הקמים עלי דרעה. מהרה הפר
 עצתם וקרקל מחשבותם. עשה
 למען שמך. עשה למען ימינך.
 עשה למען תורתך. עשה למען
 קדושתך. למען יחציון יד ידיך.
 (נ"ט ס"י י"י) הושיעה ימינך וענגני:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר כאן פסוק מסנ"ך
 המתחיל בלוח הראשונה ומסיים בלוח האחרונה של שמו.

יְהִי-לְרָצוֹן וְאִמְרֵי-פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי
 דַּבְּרֵיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ;
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן;

יְר"מ יְהוָה יִשְׁמְרֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ שְׁתַּבְּרַח בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ וְחַן חַלְקֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת
 חֲסִידֵי רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב טָהוֹר;

במקום שכלו ה' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד
 שיגיע הש"ך לקדושה.

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ מְבָרַךְ.
 מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם; מְמֹרָה-
 שְׁמֵשׁ עַד-מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה;
 רַם עַד-כָּד-גּוֹיִם יְהוָה. עַד הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ; יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ.

מָה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ;

ולומר רמון חני קדיש ולא"כ לומר

תִּתְקַבֵּל עֲלוֹתֵנָּה וְבַעֲוֹתֵנָּה עִם צְדוֹתֵהוֹן
 וְבַעֲוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם
 אֲבוֹנָה דְבִשְׁמֵי וְאַרְעָה וְאָמְרוּ אָמֵן. אמן

יְהֵא שְׁלָמָה רַבָּא מִן שְׁמַיָא. הַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁנַע וַיִּנְחַמָּה וַיִּשְׁיַבָּה וַיִּפְּוֶאֶה וַיִּגְאָלָה
 וַיִּסְלִיכָה וַיִּכְפְּרָה וַיְרִיחַ וַיַּחְצֵלָה לָנוּ וּלְכָל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן; אמן

יעשה שלם פסיעות ויאמר

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן; אמן

לְמַנְצָה בְּנִגְיֵנַת מְזֻמּוֹר שִׁיר;
 אֱלֹהִים יַחְנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ. יְאָר

פָּנֵינוּ אֶתְנוּ סָדָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ
 דְּרָכָךְ. בְּכָל-גְּלוּם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדִיךָ
 עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּךָ עַמִּים כְּדָם:
 וְשִׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאֵמִים כִּי-תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֵמִים | בְּאֶרֶץ
 תִּנְחַם סָלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים.
 יוֹדוּךָ עַמִּים כְּדָם: אֶרֶץ נִתְּנָה
 יְבוּקָה. יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים. וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-
 אֲפָסֵי-אֶרֶץ:

בערב שבת במזקום למנחת אומרים

יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה מִקְדָּךְ גְּאוֹת לְבַשׁ
 לְבַשׁ יְהוָה יִתְּנָה עֲזוֹ הַתְּאוֹרָה.
 אֶת-תְּכוֹן תִּבְדַּל בַּל-תְּמוֹט: נִכּוֹן
 כִּסְאֲךָ מֵאֵז. מֵעוֹדֶם אֶתְהָ: גִּשְׁאוֹ

נְהַרְוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹדֶם.
 יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּכִיּוֹם: מִקְלֹת וּמִים
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְהוָה יִתְּנָה: עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד לְבֵיתְךָ גְּאוֹה-קֹדֶשׁ. יְהוָה יִתְּנָה
 יִתְּנָה לְאֶרֶץ יְמִים:

ואומרים קדיש יהא שלמה דף 13 = ך

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶרְזוֹן הַכֹּל. לְתַת
 גְּדֻדָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂדֵא
 עֲשֵׂנוּ כְּגֵוֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׂמָנוּ
 כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׂדֵא שֵׁם
 חִלְקֵנוּ כְּהֵם וְגִזְרֵנוּ כְּכֵד הַמוֹנֵם.
 שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
 וּמִתְּפַדְלִים אֵל אֵל דֹּא יוֹשִׁיעַ.
 (כְּשִׂיאֵמֶר וְאֶתְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע כָּל גִּיפּוֹ) וְאֶתְחַנּוּ

מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַדְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ.
וּמֹשֵׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל.
וּשְׂכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת
מִדְּבַרנוּ וְאֵפֶס זִדְתָּנוּ. בְּכַתוּב
בַּתּוֹרָה. וַיִּרְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת
אֶל־דְּבַכְךָ כִּי יְהוָה יֵאָדָר הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־
הָאֶרֶץ מִתַּחַת. אֵין עוֹד :

עַל בֵּן גְּבוּהָ דָךְ יְהוָה יֵאָדָר וְיֵאָדָר
דְּרֵאוֹת מְהֵרָה בַּתְּפִאָרֶת עוֹךְ
(כ"ס כה"ת) דְּתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן
הָאֶרֶץ וְהָאֱלֹהִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּן .

לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכַל־
בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְּנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אֶרֶץ. וַיְבִירוּ וַיִּדְעוּ
כִּד־יוֹשְׁבֵי תַבַּל. כִּי דָךְ תִּכְרַע כָּל
בְּרַךְ תִּשְׁבַּע כָּל־דְּשׁוֹן. דְּפִנְיֶךָ
יְהוָה יֵאָדָר וְיֵאָדָר אֱלֹהֵינוּ וַיְכַרְעוּ וַיִּפְּלוּ
וְדִכְבְּדוּ שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ. וַיִּקְבְּלוּ
כָּלֶם. אֶת עוֹל מְדַכּוֹתֶךָ. וְתַמְלוּךָ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
הַמְּלָכוֹת שִׁדְךָ הִיא. וְדַעוֹדְמֵי עַד
תִּמְלוּךָ בְּכַבוֹד. בְּכַתוּב בַּתּוֹרָתֶךָ
יְהוָה יֵאָדָר וְיֵאָדָר לְעוֹלָם וָעֶד :
וְנֵאמַר וְהָיָה יְהוָה יֵאָדָר דְּמִקְדָּ
עַל־כָּל־הָאֶרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהָיָה
יְהוָה יֵאָדָר אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד :

50
ערבית לשלש רגלים
אם חל בשבת מזחיקין מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן מִקֶּדֶד יִרְגֵזוּ עַמִּים . יֵשֶׁב
בְּרוּכִים תִּגְנוֹט הָאָרֶץ : יְהוָה יִסְתַּחֲוֶה
בְּצִיּוֹן גְּדוֹל . וְרַם הוּא עַל כָּל הַעַמִּים :
יִרְוֶה שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנִזְרָא קְדוֹשׁ הוּא ; וְעַז
מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתְּה פּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל :
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִּיֶעֱקֹב | אֶתְּה עֲשִׂית :
רוּמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁפִּיחוּ לְהַלֵּם רִגְדֵינוּ
קְדוֹשׁ הוּא : מִשֶּׁה נֶאֱחָזֵן בְּכַהֲנֵינוּ וְשִׁמְמוֹ
בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ . קְרֵאִים אִי־יְהוָה וְהוּא יַעֲגֵם :
בְּעַמִּיר עֲנֵן יִבְרַר אֱלֵינָהּ - שְׁמֵרוּ עֲדֹתֵינוּ
נְחַם נַפְשׁוֹ דָּמוֹ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּה עֲנִיתֶם
אֵל גִּשְׁא הָיִית קָהֵם . וְנִגְסָה עַד עֲדִיקוֹתֶם :
רוּמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ דָהֵר מְדָשׁוּ
כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ;

כח ערבית לשלש רגלים

מִזְמוֹר קְתוּבָה . תְּרִיעוּ לַיהוָה כִּד הָאָרֶץ :
עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה . בּוֹאֵי
לְפָנָיו בְּרִנָּה : דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים
הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ . עֲמוּ וְצֹאֵן מִרְעִיתוֹ :
בּוֹאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹרַת הַצַּדִּיקִים בְּתַהֲפֹה הַדָּרוֹ
לוֹ בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ ; כִּי מִזֶּכֶר יְהוָה עֲלוּסֶם חֶסֶדוֹ
נַעַד דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר . אָמַר רַבִּי הַגִּיטָא
תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים מִרְבִּים שְׁלוֹם
בְּעוֹלָם . שֶׁנֶּאֱמַר וְכִד־בְּנִיךְ לְמוֹדֵי
יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ : אֲתַקְרִי
בְּנִיךְ אֱלֹא בּוֹנִיךְ : יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילְךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : דַּמְעַן
אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בְּךָ :
דַּמְעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיבְיָשָׁה

טוב קד: וראאה בניים קבנייה. שדום
 על ישראל: שלום רב לאהבי
 תורתך. ואין קמו מכשול: יהוה
 עז לעמו יתן. יהוה יאהרוננו יברך
 את עמו בשלום:

ואומרים קדיש על ישראל בדרך (י-יג)

מזמור קדוד הבו ליהוה יאהרוננו
 בני אלים. הבו ליהוה כבוד
 ועז: הבו ליהוה כבוד שמו.
 השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
 קול יהוה על המים אל הכבוד
 הרעים. יהוה עד מים רבים: קול
 יהוה כפחה. קול יהוה בהדר: קול
 יהוה שבר ארזים. וישבר יהוה

את ארזי הקבנון: וירקיעם כמו
 עגל. לבנון ושריון כמו בן ראמים:
 קול יהוה חצב דהבות אש: קול
 יהוה יחיד מדבר. יחיד יהוה
 מדבר קדש: קול יהוה | יחולל
 אילות ויחשה יערות ובהיכדו.
 כדו אמר כבוד: יהוה למבול
 ישב. וישב יהוה מקד לעולם:
 יהוה יאהרוננו עז לעמו יתן יהוה
 יברך את עמו בשלום:

לכה דודי לקראת בלה פני שבת נקבקה:
 שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל
 המיוחד. יהנה אחד ושמו אחד. לשם
 ולתפארת ולתהקה:
 לקראת שבת לכו ונלכה. פי היא מקור

הַפְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּךְ
מַעֲשֵׂה בְמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה :

מִקְדָּשׁ מְלֻךְ עִיר מְדוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהַפְּכָה. רַב לָךְ יִשְׁבֶּת בְּעַמְּךָ הַכְּבֹא.
וְהוּא יַחְמוּל עֲבִידְךָ הַמְּקָה :

הַחֲזַעְרִי מֵעַפְר קוּמִי. לְבָשִׁי בְגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ
עַמִּי. עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי. מְרַבָּה
אֶנְפְּשִׁי גְאָהָה :

הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. בִּי בָא אֲנֹרְךָ קוּמִי
אוּרִי. עוּרִי. עוּרִי שִׁיר דְבָרִי. כְּבוֹד
יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי עֲלֶיךָ גְּגֻלָּה :

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִפְלֹמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוִי
וְיִמָּה תִּחְמִי. בְּךָ יַחֲסוּ עַגְוֵי עַמִּי וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תַּקְהָה :

וְהָיוּ לְמִשְׁפַּחַ שׁוֹסְדֵי וְרַבֵּי קוֹל מִבְּלָעִיד.

כֹּז
יִשִׁישׁ עֲבִידְךָ אֲהִיךָ כַּמְשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה:
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְהוָה יֵאֱהוּנְהִי
תִּפְרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרִיצִי וְנִשְׁמָחָה
וְנִגְיָהָה :

בָּאִי בְּשָׁלוֹם. עֲמַרְתָּ בְּעֵדָה. גַּם בְּשִׂמְחָה
בְּרִנָּה וּבְצִהָלָה. תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְיָה :
בָּאִי כְּלָה. בָּאִי כְּלָה. בָּאִי כְּלָה.
שִׁבֶת מִלְּבַחָה :

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : מוֹב
לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲדִיוֹן : דְּהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִידֶיךָ .
וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלִי עֲשׂוֹר
וְעֲלִי נִבֵּל . עֲלִי הַגִּיוֹן כְּבִנּוֹר : כִּי
שָׂמַחְתָּנִי יְהוָה בְּפִעֲדֶךָ . כְּמַעֲשֵׂי
יְדֶיךָ אֲרַנֵּן : מִהֲגִדְּרוּ מַעֲשֵׂיךָ

יהוה . מאד עמקו מחשבותיך :
 איש בער לא ידע . וכסיד לא יבין
 את־זאת : בפרח רשעים | כמו
 עשב ויציו כד־פעלי און .
 להשמדם עדי־עד : ואתה מרום
 לעולם יהוה : כי הגה איביך |
 יהוה פי־הגה איביך יאבדו .
 ותפרדו כד פעלי און : ותרום
 בראים קרני . בלתי בשמן רענן :
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי
 מרעים תשמענה אוני : צדיק
 בתמר יפרח . בארו בלבנון ישגה :
 שתולים בבית יהוה . בחררות
 יאהינו ופריוחו : עוד ינוכחן בשיבה
 רשנים ורעננים יהיו : להגיד כי־

ישר יהוה צירי ולא עולתה בו :

יהוה יאהרונהי מקדך גאות לבש
 לבש יהוה יאסדוכסי עז התאזר .
 אף־תבון תבל בל־תמוט : נכון
 כסאך מאו . מעולם אתה : נשאו
 נהרות יהוה נשאו נהרות קולם .
 ישאו נהרות דכים : מקלות ומים
 רבים אדירים משברי־ים . אדיר
 במרום יהוה יאסדוכסי : עד־תיך נאמנו
 מאד לביתך נאוה־קדיש . יהוה
 יאסדוכסי לארץ ימים :

ואומרים מזמור השניך לאותו הרגל (ובשבת חר'המ
 אין אומרים אותו) : וכשחל יר'ט בחול מתחילין
 ממזמור השניך לאותו הרגל :

לסוכות

לַמִּנְצַחַת מִשְׁפִּיל דְּבִנְי־קֶרַח: כְּאֵיל
 תִּעְרַג עַד־אֲפִיקַי מַיִם בֵּין
 נַפְשֵׁי תִעְרַג אֲדִיךְ אֱלֹהִים: צִמְאָה
 נַפְשֵׁי לְלֹאִהִים לֹאֵךְ חַי מְתֵי אֲבוֹא
 וְאֲרָאָה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִוְתַּה־לִּי
 דְּמַעְתֵּי דְחַם יוֹמָם וְלַיְלָה. בְּאָמַר
 אֲדִי כֹל־הַיּוֹם אֵיךְ אֲדִיךְ: אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָהוּ וְאֲשַׁפְּכָה עָדִי וְנַפְשֵׁי כִּי
 אֲעֹבְרוּ בְּסֶדֶךְ אֲדָדִים עַד־בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹגֵג: מָה תִּשְׁתַּוְּחַחִי וְנַפְשֵׁי
 וְתַהֲמֵי עָדִי הוֹחִילִי דְאֱלֹהִים כִּי
 עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנֵינוּ: אֱלֹהֵי עָדִי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַד בֵּין אֲזַכְּרֶךְ

מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְחֶרְמָנִים מִהַר מְצֹעֵר:
 תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם כּוֹרָא דְּכוֹל
 צְנוּרִיךְ כֹּד מִשְׁבְּרִיךְ וְגִלְיָךְ עָלִי
 עֲבְרוּ: יוֹמָם יִצְוָה יְהוָה חֶסְדּוֹ
 וּבְלִיָּדָה שִׁירָה עִמִּי תִפְקֶה לֹאֵךְ
 חַי: אֲוִמְרָה לֹאֵךְ סְדָעִי לְמָה
 שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֲדָךְ בְּדַחֲךְ
 אוֹיֵב: בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתֵי חֶרְפוֹנֵי
 צוּרֵי בְּאֲמָרָם אֲלֵי כֹל הַיּוֹם אֵיךְ
 אֲדִיךְ: מָה תִּשְׁתַּוְּחַחִי נַפְשֵׁי וּמָה
 תַּהֲמֵי עָדִי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי
 עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעַת פְּנֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ:
 שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְנוּי
 לֹא חֶסֶד מְאִישׁ מְרָמָה
 וְעוֹדָה תִּפְקֶטְנִי: כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי

מֵעוֹי קָמָה וְנִחַתְנִי קָמָה קָדָר
 אֶתְהַדָּךְ בְּלַחֵץ אוֹיֵב : שְׂדַח אוֹרֶךְ
 וְאִמְתַּךְ הַמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאֵנִי אֶל
 הַר בְּדֹשֶׁךְ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ :
 וְאִבּוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֵל אֵל
 שְׁמַחַת גִּילִי וְאוֹרֶךְ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמַה
 תִּקְהַמִּי עָדִי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי
 עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֱלֹהֵי :

לשמיני עצרת

לְמַנְצַח עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
 קְדוּד : הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי
 גָּמַר חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי
 אָדָם : שׁוֹא וְיִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ

שִׁפְתַי חֲדָקוֹת בְּלִב וְלִב יִדְבְּרוּ :
 יִכְרַת יְהוָה כָּל-שִׁפְתֵי חֲדָקוֹת
 לְשׁוֹן מִדְּבַר־גְּדִלוֹת : אֲשֶׁר אָמְרוּ
 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי
 אֲדוֹן לָנוּ : מִשֶּׁר עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת
 אֲכִילֹנִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמֶר יְהוָה
 אֲשִׁית בְּיִשְׁעִי יִפְיַח לוֹ : אֲמַרְוֹת
 יְהוָה אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת כָּסֶף צְרוּף
 בְּעַדִּיד לְאָרֶץ מִזְבֵּק שִׁבְעֵתַיִם :
 אֲתָה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן
 הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם : סְבִיב רְשָׁעִים
 יִתְהַלְכִין כָּרֵם זְלוֹת לְבַנֵי אָדָם :

ל פ ס ח

הָרוּ לְיְהוָה כִּי-טוֹב . כִּי לְעוֹלָם

חסדו : יאמרו גאולי יהוה
 אשר גאדם מיד-צר : ומארצות
 קבצם ממזרח וממערב מצפון
 ומזב : תעו במדבר בשימון דרך
 עיר מושב לא מצאו : רעבים גם
 צמאים נפשם בהם תתעטף :
 ויצעקו אל יהוה ^{יאהרונח} בצר להם
 ממציקותיהם וצידם : וידריכם
 בדרך ישרה ללקת אל עיר משב :
 יודו ליהוה חסדו ונפל אותיו לבני
 אדם : ביהשביע נפש שוקקה
 ונפש רעבה מקאטוב : ישבי חשך
 וצלמות אסירי עני וברזק : כ
 המרו אמריאל ועצת עליון נאצו :
 ויכנע בעמל דבם כשדו ואין עזר :

ויצעקו אל יהוה ^{יאהרונח} בצר להם
 ממצקותיהם ושיעים : יוציאם
 מחשך וצלמות ומוסרותיהם
 ונתק : יודו ליהוה ^{יאהרונח} חסדו
 ונפל אותיו לבני אדם : כישבר
 דלתות נחשת וכריחי ברזק גדע :
 אולים כדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו : כד אכל תתעב נפשם
 ויגיעו עד שערי מות : ויצעקו אל
 יהוה בצר להם ממצקותיהם
 ושיעים : ישלח דברו וירפאם
 וימלט משחיתותם : יודו ליהוה
 חסדו ונפל אותיו לבני אדם :
 ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה : יורדי הים באגלות עשי

מְדַאֲכָה בְּמִים רַבִּים: הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמִצְיֹקָה:
 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוּמֶם
 גִּלְיוֹ: יַעֲלוּ שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ תְּהוֹמוֹת.
 נִפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹנְג: יַחֲוּנוּ
 וַיִּנְוְעוּ בַּשָּׁבוֹר. וְכֹל חֲבָמָתָם
 תִּתְפַּלֵּע: וַיַּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר
 לָהֶם וּמִמְצָקֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יִקָּם
 סְעָרָה לְדַמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם:
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקִּי וַיִּנְהָם אֵל מַחֲלוֹ
 חֲפָצָם: יוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם חֲסֵדוֹ
 וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם: וַיְרוּמְמוּהוּ
 בְּהַלְלָה עִם וּבְמוֹשָׁב וּקְנִיִּים
 וַהֲדִלּוּהוּ: יֵשֶׁם גְּהָרוֹת לְמִדְבָּר
 וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פְּרִי

לְמַלְחָה מֵרַעַת יוֹשְׁבֵי בָה: יֵשֶׁם
 מִדְבָּר לְאָנָם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
 לְמִצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים
 וַיִּכְוֲנוּ עֵיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת
 וַיִּשְׂעוּ כֶרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:
 וַיִּבְרַכֶּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהַמָּתֶם לֹא
 יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחוּ מֵעֲצַר רָעָה
 וַיִּגְוֹן: שִׁפְךָ בּוֹז עַל־גְּדִיכִים וַיִּתְעַם
 כְּתָהוּ לֹא־דָרַךְ: וַיִּשְׁגַּב אֲבוּן
 מְעוֹנֵי וַיֵּשֶׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: וַרְאוּ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכֹד עוֹלָה קִפְצָה
 פִּיה: מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֲדָה
 וַיִּתְּבוּנְנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִתְּבוּנְנוּ:

לשבו עות

למנצח לדוד מזמור שיר: יקום
 אלהים יפוצו אויביו ויגוסו
 משנאיו מפניו: בהנהר עשן
 תנהר בהמם הונג מפני אש
 יאברו רשעים מפני אלהים:
 וצדיקים ישמחו ועדו לפני
 אלהים וישישו בשמחה: שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו דרכב
 בערכות ביה שמו ועדו לפניו:
 אבי יתומים ודין אדמנות אלהים
 במעון קדשו: אלהים מושב
 יחידים ביתה מוציא אסירים
 בפושרות אך סודרים שכנו
 צחיקה: אלהים בצאתך לפני

עמך בצעדך בישיומן סלה: ארץ
 רעשה אף שמים נטפו מפני
 אלהים זה סיני מפני אלהים
 ישראל: גשם גרבות תניף אלהים
 נחלתך ונלאה אתה כלונתה:
 חיתך ישבו בה תכין בטובתך
 לעני אלהים: אלני יתן אמר
 המבשרות צבא רב: מדכי
 צבאות יהדון יהדון ויגות בית
 תחלק שקד: אם תשכבון בין
 שפתים כנפי יונה נחפה בכסף
 ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש
 שדיו מלכים בה תשלג בצלמון:
 הר אלהים הר בשן הר נבננים
 הר בשן: למה תרצדון הרים

נכננים החר חמר אלהים לשבתו
 אף יהוה יאחזני ישכן לנצח: רכב
 אלהים רבתיים אלפי שגאן אדני
 כם סיני בקדש: עלית למרום
 שביית שבי דקחת מתנות באדם
 ואף סוררים לשכון ויה אלהים:
 ברוד אדני יום ויום יעמס לנו
 האל ישנעתנו סלה: הא לנו אל
 דמושעות ודיהוה אדני דמות
 תוצאות: אך אלהים ומחץ ראש
 איביו בקדקד שער מתהקד
 באשמוי: אמר אדני מבשן אשיב
 אשיב ממצדותים: דמען תמחץ
 הנקד ברם לשון כלביך מאויבים
 מנהו: ראו הליכותיך אלהים

הליכות אדני מדכי בקדש: קדמו
 שרים אחר נגנים בתוך עלמות
 תופפות: במקהלות ברכו אלהים
 אדני ממקור ישראל: שם בנימין
 צעיר רדם שרי יהודה רגמתם
 שרי זבדון שרי נפתלי: צוה אלהיך
 עוף עונה אלהים זו פעתת לנו:
 מהיבךך עד ירושלים קך יוכידו
 מלכים שיי: נער חית קנה עדת
 אבירים א בעגלי עמים מתרפס
 ברצי כסף בזר עמים קרבות
 יחפצו: יאתיו חשמנים מני
 מצרים פוש תריץ ידיו לאלהים:
 ממקכות הארץ שירו לאלהים
 זמרו אדני סלה: לרכב בשמי

שמי קדם הוֹרֵתוּן בקולו קול עזוֹ:
תנו עז לאלהים עד ישראל גֵּאֲתוּ
ועזו בשחקים: נוֹרָא אֱלֹהִים ו
ממקד שִׁיף אל ישֶׁ־אל הוא נתן ו
עז ותעצמות קַעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

וּמְלוֹךְ יְהוָה קְעוֹדִים אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹר לְדֹר נִדָּר
הַקְּלוּיָהּ: יוֹמֵם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ
וּבְקִיָּה שִׁירָה עַמִּי. תִּפְסָה לְאֵל חַיִּי: כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּךְ יְהוָה הַקְּלוּיָהּ: וַיִּקְרְבוּ שָׁם
כְּבֻדָּךְ וּמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וַתְּהַקְרָה:

ואומרים חני קדיש ואחכ"א

בְּרָכוּ אֶת יְהוָה הַמְּבֹרָךְ

ועוים הקהל

בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

ערכיז לשלש רגלים לה
מִדָּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מְעַרֵּב עַרְבִים בְּחֻכְמָה. פּוֹתֵחַ
שַׁעֲרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה עֵתִים
וּמַחְדִּיף אֶת הַזְּמַנִּים. וּמְסַדֵּר אֶת
הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ
כָּרְצוֹנוֹ. בּוֹרָא יוֹמֵם וְקִיָּה. גּוֹלֵל
אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ. וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר.
הַמְּעַבִּיר יוֹם וַיִּמְבִּיא לַיְלָה.
וּמְבַדֵּד בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יאהדונסי הַמְּעַרֵּב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
אַהֲבָת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקִּיּוּם
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתֵנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ

נשיח בחקיקך ונשמח ונעלו
 בדברי תלמוד תורתך ומצותיך
 והקוותיך לעולם ועד. כי הם חיינו
 ואורך ימינו. ובהם נהנה יומם
 ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו
 לעולם. ברוך אתה יהוה יאהרוננו
 אלהי ישראל :

לריך להשמיע לאזניו ב"ס, ויקרא אותה בטעמים ובכונה
 וידקדק מאלו בלתי יתקיים :

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
 יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד :

ואומר בלחש

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
 ואהבת את יהוה יאהרוננו אלהינו
 בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאריך : והיו הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה היום
 על לבבך : ושננתם לבניך
 ודברת בהם בשבתך בביתך
 ובדרכתך בדרךך ובשכבך
 ובקומך : וקשרתם לאות עדיך
 והיו לטעפת בין עיניך : וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך :

יהיה אם שמע תשמעו א מצותי
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה יאהרוננו אלהיכם
 ודעברו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומדקוש ואספת רגלך

ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלתו ושבעתי:
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחיתם להם: וחרה ^{יפסוק מטט} יפסוק מטט
 אף יהוה יסדוקי בכם ועצר את
 השמים ודא יהיה מטר והארמה
 לא תמן את יבולה ואבדתם
 מהרה מעד הארץ הטבה אשר
 יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
 אדה עד לבבכם ועל נפשכם
 וקשרתם אתם דאות עד ידכם
 והיו דטושפת בין עיניכם:
 ודמדתם אתם את בניכם דדבר

בם בשבתך בביתך ובדלתך
 בהרך ובשכבך ובקימך:
 וכתבתם עד מנוחת ביתך
 ובשערך: דמען ירכו ימיכם וימי
 בניכם על האדמה אשר ^{יבטא היטב}
^{אלה העין} נשבע יהוה יסדוקי ל^{יבטא היטב}
 לתת להם פימי השמים עד
 הארץ:
 ונאמר יהוה אד משה דאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהים ועשו דהם ציצית עד פני
 בגדיהם דדרתם ונתנו עד ציצית
 הכנה פתיל תכלת: והנה לכם
 דציצית וראיתם אתו וזכרתם את
 בד מצות יהוה ועשיתם אתם

וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם׃
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֹא־הֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה ^{יאהדוניהי} אֱלֹהֵיכֶם
 יסין לקיים מצות עשה של זכירת יליאת מלרים אשר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לַהֲיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 יאהדוניהי אֱלֹהֵיכֶם׃ אָמֵן.

ותור כס"ז יהוה אלהיכם אמת.

וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִנִּים עֲדִינוּ . כִּי
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְקֵתוּ
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ . הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מִדְּכֵיִם . הַנֶּאֱלָנוּ מִלְּבָנוּ מִבֶּרֶךְ כָּל

עֲרִיצִים . הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ .
 הַמְּשַׁלֵּם גַּמּוּד לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ׃
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט
 רַגְלֵנוּ . הַמְּדַרְיֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ . וַיֵּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שׁוֹנְאֵינוּ . הָאֵל הַעוֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה
 בַּפְּרָעָה . בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם . הַמְּכַה בְּעִבְרַתוֹ
 כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם . וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם לְחֵרֹת עוֹלָם .
 הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף
 וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתֵהוּמוֹת טַבַּע . רְאוּ בְּנִים אֶת
 נְבוֹרַתוֹ שֶׁבַח וְהוֹדוֹ לְשֵׁמוֹ

ומלכותו ברצון קבלו עליהם
 משה ובני ישראל קד ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו בקם. מי
 כמכה באלים יהוה מי כמכה
 נאדרו בקדש נזרא תהלת עשה
 פלא: מלכותך יהוה אלהינו רא
 בניה על תים יחד בקם הודו
 והמליכו ואמרו יהוה יסדוכי ימלך
 לעולם ועד: ונאמר כי פדה יהוה
 את יצק וגאלו מיד חזק ממני:
 ברוך אתה יהוה יאהונו גאל
 ישראל:

השביבנו אבינו לשלום.
 והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום. ופרוש עדינו

סבת שדומך ותקננו מדבנו.
 בעצה טובה מדבנך והושיענו
 מהרה למען שמך. והגן בעדנו.
 ופרוש עדינו ועל ירושלים עירך.
 סבת רחמים ושלום. ברוך אתה
 יהוה יאהונו הפורש סבת שלום
 עדינו ועל כל עמו ישראל ועל
 ירושלים. אמן:

אל תל נסנת מוסיעים

ושמרו בני ישראל את השבת בעשות
 את השבת לדורותם ברית עולם:
 ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם.
 כי ששת ימים עשה יהוה יאהונו את
 השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
 ונקפש: עיב

אם חל בחול אומרים זה דוקא

אלה מועדי יהוה יאהרונתו מקראי קדיש. אשר תקראו אותם במועדם: וידבר משה את מועדי יהוה יאהרונתו אל בני ישראל:

ואומרים חצי קדיש

אדני! שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה יאהרונתו (6) אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עדין. גומל חסדים טובים. קונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם מען שמו באהבה:

מ

מקד עזר ומושיע ומגן (במגן יכוין מספר ג"פ אל) ברוך אתה יהוה יאהרונתו יאהרונתו (סד)

מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. (ר"ח אנלא) מחיה מתים אתה. רב להושיע.

בקץ אומר מוריד הטל

במקף משיב הרוח ומוריד הגשם

מבלבל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים סומך נוֹפלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו דישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מקד ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

וּנְאָמֵן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ.
וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יוֹם. יְהִלְלוּךָ
סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים.
אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוּמְמָתָנוּ מִכָּל-הַקְּשׁוֹנוֹת:

בשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו אימרים
אתה קדשת את יום השביעי לשמך ו
מבלית מעשה שמים וארץ. וברכתו
מבד הימים, וקדשתו מכל הזמנים. וכן
כתוב בתורתך:

וְקָדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקָרַבְתָּנוּ
מִדְּגֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

כשחל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים
ותודיענו משפטי צדקך. ותלמדנו
לעשות בהם חקי רצונך. ותתן
לנו יהוה אלהינו באהבה משפטים ישירים
ותורות אמת חקים ומצוות טובים ותנחידנו
זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה.
ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
וחגיגת הרגל. בין קדשת שבת דקדשת
יום טוב הכבדך. ואת יום השביעי מששת

לשבת וחול המועד

ויקרו השמים והארץ וכל צבאם: ויברך
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה וישבת ביום השביעי מבד מלאכתו

ימי במעשה הקדש והקדש והקדש
את עמך ישראל בקדשתך : ע"כ

ותתן לנו יהוה אלהינו
באהבה (כסם שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה. חגים וזמנים
לששון את יום

(בשבת השבת הזה. ואת יום)

בסוכות חג הסופות הזה. ואת יום טוב
מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו :
בש"ע שמיני חג עצרת הזה. ואת יום טוב
מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו :

לשבת וחול המועד

אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מעשיתו
אשר ברא אלהים לעשות :

כפסח חג המצות הזה. ואת יום טוב
מקרא קדש הזה. זמן חרותנו :

בשבעות חג השבועות הזה. ואת יום טוב
מקרא קדש הזה. זמן מפן תורתנו :

באהבה מקרא קדש. וזכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא
ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד. ויזכר וזכרוננו. וזכרון
אבותינו. וזכרון ירושלים. עירך

לשבת וחול המועד

ישמחו במדכיהך שומרי שבת וקוראי
עונג. עם הקדש שביעי. כלם
ישבעו ויתענגו משוקך. והשביעי רצית בו

וּזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בְּנֵי דָוִד עֲבָדֶיךָ. וְזָכְרוֹן
 כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה. לְחֵן לְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
 בְּיוֹם (בשבת השבת הַזֶּה. וּבְיוֹם)

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
 במסח חג המצות בשבועות חג השבועות
 הַזֶּה. בְּיוֹם טוֹב מְקַרָּא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרוּ
 יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.

לשבת וחול המועד

וְקֹדֶשׁ שְׁתֵּי הַמִּדֹּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זָכָר
 לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית ;

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה גַּאֲ בְמִנְחֹתֵינוּ
 קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. שִׁים חֶלְקֵנוּ

מִגְּמֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַיָּנוּ. וְחַמּוּל וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֲדִיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אַל מִדָּךְ חַנּוּן וְרַחֻם אֶתָּה ;

וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
 בְּרַפְתָּ מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם. בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ
 וְאֲמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ בְּנֵי בְרַכְנוּ סְדָה ;
 (בשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ רָצָה גַּאֲ
 בְמִנְחֹתֵינוּ) קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ.

לשבת וחול המועד

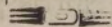
בְּתוֹרָתֶךָ. שֶׁבַענוּ מִטוֹבֶיךָ. שִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. וְשִׂמְחָה לְבָנוּ לְעֲבָדֶיךָ בְּאֵמֶת.
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהֶבֶת

שִׁים חֲדָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ . שְׁבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ . שִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ .
 וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת .
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (בשבת בְּאַהֲבָה
 וּבְרִצּוֹן) . בְּשִׂמְחָה וּבִישׁוּשׁוֹן . (בשבת
 שְׁבַת וְתוֹ) כוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ . וַיִּשְׁמַחֵנוּ
 בְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְהַר
 (בשבת הַשְּׁבַת) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים :
 רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ

לשבת וחול המועד

וּבְרִצּוֹן שְׁבַת קִדְשֶׁךָ . וַיְנַחֲמוּ בָּהּ כָּל־
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקִּדְשֵׁי הַשְּׁבַת :

ואומ' רצה ה' וכו' ועלה ויבא דף 88 וכו' העמידה.

יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה . וְהִשְׁבַּח
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ . וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְקֶתָם מִתְהַרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . תַּחֲפֹץ
 בְּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ
 בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְחַזֵּר
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (ו) אֱלֹהֵינוּ
 וְלֹא הִיוּ אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמְגִן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא .
 דְּרֹדְרֹדֵר נִלְוָה לְךָ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ

על חיינו המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות לך. ועל
 נפיק שפכד יום עמנו ועד
 נפלאותיך וטובותיך שפכד את.
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא
 כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו
 חסדיך. כי מעולם קוינו לך.
 ועל בקים יתברך ויתרמם ויתנשא
 תמיד שמך מקבנו לעולם ועד.
 ובלהחיים יודוך סקה.
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סקה הא הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהרונגדי} (סי) הטוב
 שמך וכה נאה להודות ^(ס"ח כה"ת)

שנים שלום טובה וברכה תיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו כדנו
 כאחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים
 אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושדום. וטוב בעיניך
 לברכנו. ודברך את כל עמך
 ישראל ברוב עז ושדום:

ברוך אתה יהוה ^{יאסדוגסי} המברך
 את עמו ישראל בשלום. אמן
 יהיו קרצון אמרי פי והגיון דבי
 לפניך. יהוה ^{יאסדוגסי} צורי וגאדי:
 אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ודמקדלי גפשי

תהיום. ונפשי בעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותיך. תרהור נפשי. וכל
 הקמים עלי לרעה: מהרה הפר
 עצתם ומהקל מחשבותם. עשה
 למען שמך. עשה למען ימונך.
 עשה למען תורתך. עשה למען
 קדושתך. למען יחדצין ידידך
 (ר"ס ס"י) הושיעה ימונך בעגלי:
 יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהיה יאסדוטי צירי וגאלי:
 עושה שדום במרומו הוא
 ברחמי ועשה שלום עדינו
 ועד בלעמו ישראל ואמרו אמן:

כשחל בשבת אומרים בקול רם עם החזן ומעומר
 ויבדלו השמים והארץ וכל צבאם: ויבד
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
 וימדהו אלו בניו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות:

ואחר כך אומר החזן ברכת מעין שבע. אך בליל
 פסח שחל להיות בשבת מנהגינו בבגדאד יע"א
 שאין לאומרה, אלא מיד יתחיל הלל:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואדחי
 אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול
 הגבור והנורא. אד עדין קונה
 ברחמי שמים וארץ. מגן אבות
 בדברו. מתנה מתים במאמרו.

האל הקדוש שאין כמוהו. המניח
 לעמו ביום שבת קדשו. כי בם
 רצה להניח דהם. קפניו נעבוד
 ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל
 יום תמיד. מעין הברכות
 וההודאות. ארון השלום. מקדש
 השבת ומברך השביעי. ומניח
 בקדשה לעם מרשגי ענג. ובר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואדחי אבותינו. רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים
 חלקנו בתורתך. שבענו מטובך.
 שמח נפשנו בישועתך. וטהר
 לבנו לעבדך באמת. והנחידנו
 יהוה אלהינו באהבה וברצון

שבת קדשך. וינוחו בה כד ישרא
 מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת:

ואו' קדיש תתקבל (דף 10)

אם חל בחול (חוץ מליל פסח) אומרים

יהי שם יהוה מברך. מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו
 מהלך שם יהוה: רם עד כד גוים |
 יהוה. על השמים כבודו: יהוה
 אדגנו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר קדיש תתקבל

בשני לילות ראשונים של פסח אומרים

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו ויצונו לגמור את ההלל:
הקדוניה | הקדו עבדי יהוה ^{יהוה} יהוה
הקדו את שם יהוה: יהי שם
יהוה מבורך. מעתה ועד עולם:
ממזרח שמש עד מבואו מהלל
שם יהוה: רם על כל גוים | יהוה
עד השמים כבודו: מי כיהוה
אלהינו המגביהו לשבת:
המשפילי דראות בשמים ובארץ:
מקימי מעבר דד מאשפות ידים
אביון: דהושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו: מושיבי עמרת הבית
אם הבנים שמחה הללויה:
בצאת ישראל ממצרים, בית ועלב
מעם לעז: היתה יהודה

לקדשו ישראל ממשלותיו: הים
ראה ויגם הירדן יסב דאחור:
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני
צאן: מהדד הים כי תגום הירדן
תסב דאחור: ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני צאן: מדפני
ארון חולי ארץ מדפני אדוה
יעלב: ההפקי הצור אגם מים
חדמיש למעונו מים:
לא לנו יהוה ^{יהוה} יהוה לא לנו כי
דשמך תן כבוד עד חסדך עד
אמתך: דמה יאמרו הגוים איה
גא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
אשר חפץ עשה: עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם: פה דהם

ולא ידברו עינים דהם ולא יראו:
 אונים דהם ולא ישמעו אף דהם
 ולא יריחון: ידיהם ולא ימושון
 רגליהם ולא יהלכו לא יתנו
 בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם כל
 אשר בטח בהם: ישראל בטח
 ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית
 אהרון בטחו ביהוה עזרם ומגנם
 הוא: יראי יהוה בטחו ביהוה
 עזרם ומגנם הוא:

יהוה ^{איהוה} זכרנו יברך. יברך
 את בית ישראל יברך את
 בית אהרון: יברך יראי יהוה
 הקטנים עם הגדולים: יוסף יהוה
 עליכם. עליכם ועל בניכם:

ברוכים אתם יהוה עשה שמים
 וארץ: השמים שמים יהוה.
 והארץ נתן לבני אדם: לא
 המתים יקללויה ולא כל ירדי
 דומה: ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הקלויה:

אהבתי כי ישמע יהוה ^{איהוה} את
 קולי תחנוני: כי הטה אוני
 לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי
 מות ומצרי שאול מצאוני צרה
 ונגון אמצא: ובשם יהוה אקרא
 אנה יהוה מלטה נפשי: חנון
 יהוה וצדיק ואלהינו מרחם:
 שמר פתאים יהוה ^{איהוה} דלתי ולי
 יהושיע: שובי נפשי למנוחכי כי

יְהוָה נִמְדַּע עָלַי כִּי חִלַּצְתָּ אֶת רַגְלֵי מִדְּמָעָה
 אֶת רַגְלֵי מִדְּחַי אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי
 יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים הָאֲמֵנֹתִי
 כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד אֲנִי
 אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כִּלְיָהָאָדָם כֹּזֵב
 מֵהָאֲשִׁיב לַיהוָה כִּלְיָתִי מִלִּוְהִי
 עָלַי כֹּסִם יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבִשְׁמִי
 יְהוָה אֶקְרָא נִדְרֵי לַיהוָה אִשְׁלֵם
 נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ יְבָרַךְ בְּעֵינֵי
 יְהוָה הַמְּוֹתֶה לְחַסְדָּיו אֲנִי יְהוָה
 כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּךָ
 אֲמַתְךָ פִּתְחֵת דְּמוֹסְרֵי דְךָ אֲזַבֵּחַ
 זִבְחַת תּוֹרָה וּבִשְׁמִי יְהוָה אֶקְרָא
 נִדְרֵי לַיהוָה אִשְׁלֵם נִגְדָה נָא לְכָל

עַמּוֹ בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכְכִי
 יְרוּשָׁלַיִם הַדְּלוּיָהּ
 הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שְׁבַחְוּוּ
 כָּל הָאֲמִים כִּי נִבְרַעְתִּי
 חֲסִדוֹ וְאֵמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַדְּלוּיָהּ
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהֲרֹן כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי
 יְהוָה יִסְחָוּכִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
 מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב
 יְהוָה יְהוָה לִי לֹא אֶירָא מֵהָ
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם יְהוָה לִי בְּעֹרֵי
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשָׂנְאֵי טוֹב לְחַסוֹת
 בַּיהוָה מִכַּטְח בְּאֲדָבִי טוֹב לְחַסוֹת

בַּיהוָה מִבְּטַח בְּגֵדֵיכִים : כָּל גֹּזִים
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִידָם :
 סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
 אֲמִידָם : סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים דַּעְכוּ
 כַּאֲשֶׁר קָצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִידָם :
 דַּחַח דַּחִיתַנִּי לִנְפֹל וַיְהוֶה עֲזָרְנִי :
 עֲזִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה :
 קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְדִּי צַדִּיקִים
 יִמִּין יְהוָה עֲשֵׂה חַיִּל : יִמִּין יְהוָה
 רוֹמְמָה יִמִּין יְהוָה עֲשֵׂה חַיִּל : לֹא־
 אָמוֹת כִּי־אֶהְיֶה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :
 יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה וְדַמּוֹת לֹא נִתְּנִי :
 פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אֲבֹא־בָם
 אֲוֹדָה יְהוָה : וְהִשְׁעַר לַיהוָה יִשְׁעוֹ
 צַדִּיקִים יִכְאוּ בוֹ : אֲוֹרֵךְ כִּי עָנִיתַנִּי

וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אֲוֹרֵךְ אֲבִן מֵאֲסוּ
 הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה : אֲבִן
 מֵאֵת יְהוָה הַיְתָה זֹאת הַיֵּאֱנֹפֶלֶת
 בְּעֵינַיִנוּ : מֵאֵס זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה
 נְגִידָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ : ^א

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא : אֲנִי

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : אֲנִי

בְּרוּךְ הַבֹּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם
 מִבֵּית יְהוָה : כִּיֹּד אֵל יְהוָה וַיֹּאֲר
 לָנוּ אֲסָרוּ חַג בַּעֲבַתִּים עַד בְּרִנּוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֵלֵינוּ אֲתָה וְאֲוֹרֵךְ אֲדֹהֵי
 אֲרוֹמְמֶךָ : חֵלִי הוֹדֵנוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : ^א

יְהַלְלוּךָ יְהוָה וְיִשְׁבְּחוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל
 מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִדֶיךָ וְצַדִּיקִים

עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 כְּדָם בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ. כִּי דָךְ
 מִיּוֹב דְּהוֹדוֹת. וּלְשִׁמְךָ נָעִים לְאֹמֵר
 וּמַעֲלֹמְךָ וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדָּךְ מְהֵלֵל
 בַּתְּשֻׁבָּהוֹת. אָמֵן:

ואומר החזן קדיש חתקבל (רף כב)

אם חל כשבת מוסיפים

מִזְמוֹר לְדָוִד. יְהוָה רִוְעֵי לֹא אֶחָסֵר
 בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי. עַל מֵי מִנְחֹת
 יִנְהַגֵּנִי: נִפְשֵׁי יִשׁוּבֵב. יִנְחֵנִי בְּמַעְנֵי צִדֵּק
 לְמַעַן שְׁמוֹ: נָם כִּי אֶלְךָ בְּנִיא צִדְקוֹת לֹא
 אֵירָא רַע כִּי אַתָּה עֲמַדִּי. שְׁכַמְךָ וּמִשְׁעֲנֵתְךָ
 הִקֵּה יִנְחַמֵּנִי: תַּעֲרוֹךְ קַפְנִי וְשִׁלְחַן נֶגְדְךָ

צִרְרֵי. דִּשְׁנַת בְּשִׁמְךָ רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רִנָּה: אֶף
 מִיּוֹב וְחֶסֶד יִרְפּוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְשִׁבְתִּי
 בְּבֵית יְהוָה לְאֶרֶךְ יָמִים:

בחג הסוכות ובשמיני עצרת ובשבעות אומרים

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי
 בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלְדָךְ:
 עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ
 יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר
 שֶׁחִבְרָה לָהּ יִתְרוּ: שִׁשָּׁם עָלוּ
 שְׁבֻטִים שְׁבֻטֵי יְהוּדָה עֲדוֹת דְּיִשְׂרָאֵל
 לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה
 יִשְׁבוּ כַסָּאוֹת לְמִשְׁפַּט כַּסָּאוֹת
 לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵרֵי שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם
 יִשְׁדִּי אֶהְבִּיד: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִידְךָ
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי

וְרַעֲי אֲדַבְרָה גַּא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן
 בֵּית יְהוָה יִסְדְּדוּנִי ^{יִסְדְּדוּנִי} אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשֶׁה
 טוֹב לְךָ :

בפסח אומרים

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לַעֲזוֹ : הֵיטָה יְהוּדָה
 לְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו : הַיּוֹם
 רָאָה וַיִּנָּם הַיִּרְדֵּן יִסַּב לְאַחֹר :
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי
 צֹאן : מַה־לְךָ הַיּוֹם בִּי תַנְגִּים הַיִּרְדֵּן
 תִּסַּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן : מִדְּפְנֵי
 אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִדְּפְנֵי אֱדוּמָה
 יַעֲקֹב : הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲנִים־מַיִם
 חֲדָמִישׁ לְמַעַיְנֵנו מַיִם :

ואומרים קדיש יהא שלמה. וברכנו ואח"כ אומרים

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת
 גְּדֻדָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂדֵא
 עֲשֵׂנוּ כְּגֻוֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׂמֵנוּ
 כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאָדָמָה. שְׂדֵא שָׁם
 חֲדָקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְדְנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם.
 שֵׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶד וְרִיק
 וּמִתְפַלְּדִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
 (וכשיאמר ולאנחנו משתחוים, יכרע כל גופו) וְאַנְחָנוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַדְבֵי
 הַמִּדְבָּרִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ.
 וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בַשָּׁמַיִם מִמַּעַל.
 וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא
 אֲדַהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר. אָמֵת

מלכנו ואפס זולתו. בכתוב
 בתורה. ונדעת היום והשבות
 אל לבבך כי יהוה אחד ^{יהוה אחד} הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על בן נקמה קד יהוה ^{יהוה אחד} ואלהינו
 קראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ט כה"ת) להעביר גדולים מן
 הארץ והאלידים ברות יפרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי. וכל
 בני כשר יקראו בשמך להפנות
 אריך כל רשעי ארץ. וכירו נידעו
 כל יושבי תבל. כי קד תברע כל
 בך תשבע כל דשון. לפניך
 יהוה אלהינו יברעו ויפלו ודכבדו

נד
 שמך יקר יתנו. ויקבדו כלם את
 עול מלכותך. ותמלוך עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 שך היא. ודעולמי עד תמלוך
 בכבוב. בכתוב בתורתך. יהוה
 ומלוך לעלם ועד: ונאמר יהוה
 יהוה למלך על כל הארץ. ביום
 ההוא יהוה יהוה ^{יהוה אחד} אחד
 ושמו אחד:

ונהגים לומר

הבי חנניה בן עקשיה אומר רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
 ומצות שנאמר יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה

יאדיר:

ואומרים קדיש על ישראל

תזכו לשנים רבות ונעימות

סדר שבע' אושפיזין

בכל לילה מחנן הסוכות קודם שיכנס לסוכה
יעמוד בפתח ויאמר

לשם ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדהללו
ורחימו ורחימו ורחילו. ליהדא שם י"ה ביה
ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים
לקיים מצות עשה לשב בסוכה כמו שצונו ה' אלהינו
בתורתו הקדושה בסכות תשבו שבעת ימים כל
האירח בישראל ישבו בסוכות: למען ידעו דרתיכם
כי בסכות השבתו את בני ישראל בהוציאני אותם מארץ
מצרים. לתקן את שרשה במקום עליון לעשות רצון
בוראנו ויהרמ"או"א עיחא עתה עת רצון לפנך. ויהי

עולו אושפיזין עלאיין קדישין. עולו אבקין
על איין קדישין למיתב בצלא דמהימנותא
עלאה בצלא דקודשא בריך הוא:

ליל א' ליעוד אברהם רחימא אבא קדישא
וליעוד עמיה יצחק ויעקב משה
ואהרן יוסף ורוד:

סדר שבעה אושפיזין נה'

ליל ב' עורו וכו'. ליעול יצחק עקידא אבא
קדישא וליעוד עמיה אברהם יעקב
משה ואהרן יוסף ורוד:

ליל ג' עורו וכו'. ליעוד יעקב שלימה אבא
קדישא וליעול עמיה אברהם יצחק
משה ואהרן יוסף ורוד:

ליל ד' עורו וכו'. ליעוד משה רעיא מהימנא
וליעוד עמיה אברהם יצחק ויעקב
אהרן יוסף ורוד:

ליל ה' עורו וכו'. ליעוד אהרן כהנא רבא
קדישא וליעוד עמיה אברהם יצחק
ויעקב משה יוסף ורוד:

ליל ו' עורו וכו'. ליעוד יוסף צדיקא וליעוד
עמיה אברהם יצחק ויעקב משה
ואהרן ורוד:

ליל ז' עורו וכו'. ליעוד דוד מלכא משיחא
וליעוד עמיה אברהם יצחק ויעקב
משה ואהרן ויוסף:

בְּסִבּוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים . תִּיכוּ

אוֹשְׁפִיזִין עֲלֵאִין מְדִישִׁין תִּיכוּ אֲבָהִין

עֲלֵאִין מְדִישִׁין דְּמִיתָב בְּצֵלָא דְמְהִימְנוּתָא

עֲקָאָה בְּצֵלָא דְמוֹדֶשָׁא בְּרִידָא דְוָא : זְבָאָה

חוֹקְמָנָא זְבָאָה חוֹקְמָהוֹן דִּישְׂרָא דְכְּתִיב בִּי

תִּלְכֵּי יְהוָה יֵאֱהוּזְנֵהי עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחְתָּהוּ :

אח"כ ישב בסוכה ויאמר (מלשון חכמים ח"ב)

ליל א' ואברהם זקן בא בימים וה' בירך את אברהם

ככל : (שבעה פעמים)

ליל ב' ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא

מאה שערים ויברכהו ה' (ז"פ)

ליל ג' מה טובו אהלך יעקב משכנותיך ישראל : (ז"פ)

ליל ד' תורה צוה לנו משה מורשה קדלת יעקב (ג"פ)

והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על

פני האדמה . (ג"פ) ולא קם נביא עוד בישראל

כמשה אשר ידעו ה' פנים א פנים : (ג"פ)

ליל ה' וידבר יהוה א משה לאמר : דבר א אהרן ואל

בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :

יברך ה' וישמרך : יאר ה פניו אליך ויחנך :

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את

שמי על בני ישראל ואני אברכם : (ג"פ)

ליל ו' ויצבור יוסף בר כחול הים הרבה מאוד עד כי

חדל לספור כי אין מספר : (ג"פ) בן פורת יוסף

בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור : (ג"פ)

וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו ממנד שמים

משל ומתהום רובצת תחת : וממנד תבואות

שמש וממנד נרש ירחים : ומראש הררי קדם

וממנד נבעות עולם : וממנד ארץ ומלואה

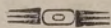
ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד

זיור אחיו : (ג"פ)

ליל ז' ויהי דוד לכל דרכיו משכיל ויהוה עמו : (ג"פ)

מגדיל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד

ולזרעו עד עולם : (שלושה פעמים)

קידוש לשלש הגלים

אין מקדשין עד שיהיה לילה ודאי דהיינו כ"ז דקים

אחרי שקיעת התמה, חוץ משני לילות האחרונים

של פסח וליל ב' של שבועות .

אם חל בשבת או' מזמור לדוד ה' רועי וגו' ואח"כ או'

יום הששי נִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־
צָבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְבָרֵךְ אֹתוֹ כִּי כֹן שָׁבַת
מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

ואם חל בחול מתחילין מכאן

אָקֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה יֵאָדְוֶנּוּ מִקְרָאֵי
קָדֵשׁ . אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
בְּמוֹעֲדָם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי
יְהוָה יֵאָדְוֶנּוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

סְבִרֵי מְרֻנָּה . (וטוין להיים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְדַּךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵי פְרֵי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִקְדַּךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִכָּל עַם וְרוּמָמָנוּ
מִכָּל לְשׁוֹן . וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו .
וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (בשם שְׁבִתוֹת קְמִנוּחָה וּ)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה . חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם

(בשבת השבת הַזֶּה . וְאֵת יוֹם)

בְּסוּכוֹת חַג הַסּוּפּוֹת הַזֶּה . וְאֵת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה . זִמְנֵן שְׂמִחָתָנוּ :
בְּשׁוֹעֵי שְׁמִינֵי חַג עֲצֻרַת הַזֶּה . וְאֵת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה . זִמְנֵן שְׂמִחָתָנוּ :
בְּפֶסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה . וְאֵת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה . זִמְנֵן חֲרוּתָנוּ :
בְּשִׁבְעוֹת חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה . וְאֵת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קָדֵשׁ הַזֶּה . זִמְנֵן מִתֵּן תּוֹרַתָנוּ :

קידוש בשלש רגלים
 באהבה מקרא קדש . זכר
 ליציאת מצרים : כי בנו בחרת
 ואותנו קדשת מכל העמים (כנסת)
 ושבתות) ומועדי קדשך (כנסת באהבה
 וברצון) בשמחה ובששון הנחתנו
 ברוך אתה יי מקדש (כנסת השבת)
 ישראל והזמנים :

אם חל כמוצאי שבת אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו
 העולם בורא מאורי האש :
 ברוך אתה יהוה אלהינו
 העולם המבדיל בין קדש לחול ובין אור
 לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי
 לששת ימי המעשה . בין קדשת שבת
 לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי

קידוש לשלש רגלים נח .
 מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת .
 והקדשת את עמך ישראל בקדשך :
 ברוך אתה יהוה המבדיל בין קדש לקדש :
 כליל ב' של סבות יברך לי שב כסוכה אחר שהחיינו
 ברוך אתה יהוה יסודנו אלהינו
 מקדש העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בסגרה :

בשני לילות י"ט האחרון של פסח אין אומר שהחיינו
 ברוך אתה יהוה אלהינו
 מקדש העולם שהחיינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה :

אח"כ ישול ידיו מיד ויברך על נטילת ידים ויאמר
 עיני כל אליך ישכרו ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו ; פותח את ידך ומשביע
 ככל חירצון : ברוך מקדש (השבת ו)
 ישראל והזמנים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מִקֵּד הַעוֹלָם
הַמוֹצֵיא קָחַם מִן הָאָרֶץ:

יבצע וליכול בשמחה, ויברך לבניו

סדר ברכת המזון

ואח"כ קודם שיטול ידיו יאמר (מים אחרונים חובה)
ויברך ברכת המזון. ואם הם שלושה יזמנו.

הב לן ונברך למלפא עלאה קדישא שמים
וברשות מלפא עלאה קדישא שמים

(בשבת) וברשות שכת מלפא שמים.

(בחג הסוכות) וברשות ו' אושפיזין עלאין

קדישין וברשותכם נברך שאכלנו משלו

(ועונים) ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו

(וחזר המבדק) ברוך וכו' ואם הם עשרה או יותר

אומר נברך אלהינו שאכלנו משלו (ועונים)

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטוב חיינו

(וחזר המבדק) ברוך אלהינו וכו'.

ברוך אתה יהוה אלהינו מִלֵּךְ
הַעוֹלָם הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת

הָעוֹלָם כָּלוּ בְטוֹבוֹ בְּחַן בְּחֶסֶד

בְּרִינָה וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָהֶם

לֶכֶד בֶּשֶׁר. כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ

וְאֵל יִחְסַר לָנוּ מְזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם

וְעַד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמַפְרֵנֶם לְכָל

יְשָׁדָחֵנוּ עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מְחִיָּה

וּמְזוֹן לֶכֶד בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא

בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֲסָדָיו בְּאֵמור.

פֹּתַח אֶת־יָדְךָ. (כ"ט פא"י מספר יאהדונח"י

ומספר סא"ל, וס"ט חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ מספר ח"תך

לְכַד־חִירָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

הַזֶּן אֵת הַכֶּל:

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ הַמְּדֵה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה הַיּוֹם וּמְזוֹן.
 עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל
 בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ. וְעַל
 תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְרַתְנוּ. וְעַל חֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל הַיּוֹם וּמְזוֹן
 שֶׁאַתָּה זֵן וּמַפְרִינֵם אוֹתָנוּ:

עַל הַכֹּל יְהוָה יִשְׁכַּחוּסֵי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ
 בְּאִמּוֹר וְאֲכִלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ. וּבְרַבְתָּ

אם מכרכין על הכוס ימזוג אותו כשיאמר את
 אֶת יְהוָה לְהִידָּעַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עֲדֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
 הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיּוֹכֵדְךָ
 וְעַל מַעֲיָדְךָ. וְעַל דְּבִירְךָ וְעַל הַבַּיִת
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עֲדֵיו. אֲבֵינוּ. רַעְנֵנוּ. זִיגְנֵנוּ. פְּרִיָסְנוּ.
 כְּלָבְרֵנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לְנֵי
 מַהֲרָה מִכָּל צָרֵתֵנוּ וְגַא אֵל
 תִּצְרִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְיָדֵי
 מַתַּנֵּת בֶּשֶׂר וָדָם וְלֹא לְיָדֵי
 הַלְוָאָתִים. שֶׁמַּתַּנְתֶּם מְעַשָּׂה
 וְחַרְפְּתֶם מְרוֹפָה. אָדָּא לִידְךָ
 הַמְזֵאָה וְהַרְחֵבָה. הַעֲשִׂירָה
 וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא נִבְלוֹשׁ

בעולם הנה. ולא נפלם לעולם
הבא. ומלכות בית דוד משיחך
תהי' וירגה למקומה במהרה
בְּיָמֵינוּ :

בשבת אומרים

רצה ובהלילצנו יהנה אליהנו במקצותיך.
ובמצות יום השביעי. השבת הגדול
ותקדוש הנה. בי יום גדול וקדוש הוא
מלפניך. גשבות בו ונניח בו ונתענג בו
במצות הקי רצונך. ואל תהי צרה ויגון
ביום מנוחתנו ותרצנו בנחמת ציון במהרה
בְּיָמֵינוּ. בי אִתָּה הוא בעל הנחמות. והגם
שְׂאֵבֵלְנוּ וְשִׁתֵּנוּ חָרְבַן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
לא שִׁכְחָנוּ. אל תשִׁכְחֵנוּ קְנִיצַח וְאֵל
תִּזְנַחְנוּ גַּעַר בִּי אֱמֶךְ גְּדוֹל וְמֵלֵשׁ אִתָּה :

בב' לילות של פסח ובב' לילות ושל סוכות אם שבת
לימ' יעלה ויבא חהר לראש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא
וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ. וְיִזְכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ
וְזָרוֹן מִשִּׁיחַ בְּנֵי דוֹר עַבְדְּךָ. וְזָרוֹן
כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קְפִיָּה.
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה. קָחַן לְחֶסֶד
וְקָרְחָמִים. קָחִים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם
בְּיוֹם (בשבת השבת הנה. וקיום)

בסוכות חג השבועות בש'ע שמיני חג עגרת
בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
הנה. ביום טוב מקרא קדש הנה.
קרחהם בו עלינו ודהושיענו. זכרנו

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
 וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה
 וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַנּוּן. וְחַמּוּד וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ.
 כִּי אַל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתְּךָ:

וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם וְאָמַר בְּלִשָׁן אָמֵן:

אם נכנס סעודת שבת וכו' והתללנו ומזכר קודם שהתחיל
 ברכת המזון והמטיב יאמר

ברוך אתה יי דוה אלונו מלך העולם שנתן
 שכחות למנוחה דעמו ישראל כאהבה
 לאות וכברית. ברוך אתה יי מהדש השבת:
 ואם אמרי שהתחיל ברכת המזון והמטיב מזכר שלא אמר רצה
 אפילו אם אמר רק מלש ברוך יחזור לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ.
 קְדוֹשָׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ רּוֹעֵה
 יִשְׂרָאֵל. הַמְּקַדֵּשׁ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל
 שֶׁבְכָל־יוֹם וְיוֹם הוּא הַמְּטִיב לָנוּ.
 הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יְמִיב לָנוּ.
 הוּא גִמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא
 יְגַמְלָנוּ לְעַד. חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 וְרַיּוּחַ וְהַצְלָה וְכָל־טוֹב: יֵטוּ אָמֵן.
 הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל־כָּפַא
 כְּבוֹרוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ דְדוֹר דְּוֹרִים: הַרְחֵמֵן
 הוּא קָרֵן לְעַמּוֹ יִרְיָם: הַרְחֵמֵן הוּא

יתפאר בננו לנצח נצחים: הרחמן
 הוא ופרנסנו בכבוד ולא בכזיו
 בהתר ולא באסור פגחת ולא
 בצער: הרחמן הוא ותן שלום
 בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה
 רוחה והצלחה בכל מעשי ידינו:
 הרחמן הוא יצליח את דרכינו:
 הרחמן הוא ישבר על גדות מהרה
 מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן
 הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת
 הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא
 יפתח לנו את ידו הרחבה:
 הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד
 ממנו בשמי הגדול כמו

שנתברכו אבותינו אברהם יצחק
 ויעקב בכל מפל כל. כן יברך
 אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי
 רצון ונאמר אמן. הרחמן הוא
 יפרוש עלינו סבת שלומו:

כשנת הרחמן הוא ינהיגנו עולם שקלו
 שבת ומנוחה רבני העולמים:

ביום הרחמן הוא ינהילנו יום שקלו טוב:
 בסוכות הרחמן הוא ינבנו לישוב הסבת ערו
 של לונתן: הרחמן הוא ישפיע עלינו
 שפע גדשה וטהרה משפעה אושפיזין
 עכאין קדישין זכוכס פהי מגן וצנה עלינו:
 הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו
 בלבנו ותהיה יראתו על
 פנינו לבדתי נחטא. ויהיו כל

מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲנֵנוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרַבְנוּ
 לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
 מְגִדּוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְּפָנָיו. וְעֲשֵׂה חֶסֶד
 לַמְּשִׁיחַו לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ עַד־עוֹלָם:
 כְּפִירִים רָשִׁי וְרַעֲבוּ וְדָרְשִׁי יְהוֹנָדָה
 לֹא יַחֲסְרוּ כְּדָשׁוּב: גַּעַר הָיִיתִי גַם
 וְקִנְיָתִי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק גָּעוּב.
 וְזָרְעוּ מִבְּקֶשְׁךָ חַיִּים: כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן
 וּמְלוּחַ. וְזָרְעוּ לְבִרְכָה: מִהַר
 שֶׁאֲכַלְנוּ וְהָיָה לְשִׁבְעָה. וּמִהַר
 שֶׁשָּׂתִינוּ וְהָיָה לְרִפּוּאָה. וּמִהַר
 שֶׁהוֹתַרְנוּ וְהָיָה לְבִרְכָה. בְּרַכְתִּיב
 וַיִּתֵּן לַפְּגִיחִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ

בְּדַבַּר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה
 עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר
 אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה. וְהָיָה יְהוָה
 מִבְּטַחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה
 יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲדֵינוּ
 וְעַד כָּד־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

*** ❁ ❁ ❁ ***

ברכת מעיין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הבאה בכסנין כגון עונות
 וכיוצא, או מחמשת מיני פירות והם זתים, תמרים
 ענבים, תאנים, ורמונים. וכן השוטה רביעית 87 גרם
 יין בכת אחת מברך בסוף

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

על פירות	אם שתי יין	אם אכל מזונות
עד העץ ועד	עד הנפון ועל	עד המדינה ועל
פרי העץ	פרי הנפון	המדינה

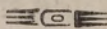
ועל תנובת השדה ועל ארץ
 המדה טובה ורחבה שפצית
 והנחת לאבותינו לאכול מפרה
 ולשבוע מטובה. רחם יתואם יאהרונתי
 אלהינו עדינו ועד ישראל עמך
 ועד ירושלים עירך. ועד הר ציון
 משכן כבודך. ועד מוֹבְדֶךָ. ועד
 היבֶדֶךָ. ובנה ירושלים עיר הקדש
 במהרה בימינו. והעלנו לתוכה.
 ושמחנו בבנינה. ונגִבְרְכֶךָ עֲדֵיהָ
 בְקִדְשָׁהּ וּבְמַהְרָהּ.

בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הנה.

ביום טוב ובח"ח ושמחנו ביום

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
 בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
 הנה ביום (ביום או טוב) מקרא קדש הנה
 כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה
 קד יהנה אלהינו על הארץ ועל
 המתינה על הכלכלה | פרי הנפון | הפירות.

ברוך אתה יהוה על הארץ ועל
 המתינה על הכלכלה | פרי הנפון | הפירות:

סדר קדוש היום

אם חל בשבת או מזמור לדוד ה' רועני ואח"כ אומר
 אם תשיב משבת רגלך עשות חציף
 ביום חדשי וקראת לשבת ענג לקדוש

יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצא
 הפצה ודבר דבר : אז תתענג על יהוה
 והרפכתיך על במתי ארץ. והאכלתיך
 נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר :
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדרתם ברית עולם : ביני וכן
 בני ישראל אות היא לעולם. בירששת
 ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 וביום השביעי שבת וינפש :

ואם חל בחול מתחילין מכאן

אָהָה מוֹעֲדֵי יְהוָה יִתְדוּגְוּהוּ מְקַרְאֵי
 קָדֶשׁ . אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
 בְּמוֹעֲדָם : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי
 יְהוָה יִתְדוּגְוּהוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
 שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־
 זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
 וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא
 יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם : אִי
 בְּמִתְנַת יְדוֹ בְּכִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

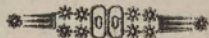
בשבת ער פן בירך יהוה את יום השבת
 ויקדשהו :

סְבָרֵי מְרַגְן . (וּמִינֵן לְחַיִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְקַדְוּהוּ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

ובחג הסוכות מברך לישיב כסכה

ישול ידיו מיד ויברך המוציא ואח"כ ברכת המזון.

פזמונים לחג הסוכות

סימן אני משה חזק

סוכה ולוכב דעם סגלה יחד ירונו ישאו
תהלה :

א ממצרים גאלנו. דברות קדשו השמיענו
ענני כבוד הקיפנו. לארבע רוחות מטה
ומעלה :

נועם דרכיו לנו הוריע. מזיו הדרו לנו
הופיע. דעת יום ליום אומר יביע.

דעת יחיה לילה לכיכה :

ישמח ישראל בצל סכנו. יסזופף יחסה
תחת אברתו. השם פכתנו וכקריאתו

פמספר סנה מספיו עלה :

מה עצמו רזי לוכב ומינו. ורי מה יקרו
מאד ענינו. אשרי טהור לב השם

רעיונו. לסוד מצותו המעולה :

שם בן ארבע פלולב חונה. במדוי ההיץ
בפרשיו תמנה. נוכח הלוכב לשדרה

תשנה. סביבו מינו גורן עגולה :

פזמונים לסוכות

סז

ההדרם רזמו ישרשה אבות. משה אהרון
בדי ערבות יוכף כלולב המדת לבנות

דוד לאתרוג פלה פלודה :

חותם העודד תתיר לבנה. זכר טוב תזכור
לעם יך. קורא ומיחל לישועתך.

יחקדש שניך בפינו סכה :

לפסח

סימן משה חוסן חזק

מלך גואל ומושיע. א נערץ בסוד קדושים
ולאין אונים עצמה ירבה. מהזיק רפיון

ידי רשים. פי הוציא בחודש אביב. בני

ישראל חמושים. הודו האל פי החודש
הזה לכם ראש הרשים :

שמו יחדיו גרוממה. עלי נכר ועלי עשור.

בי זכר את דבר קדשו. ויציא עמו

ממצור. ודוא צוה אלי עמו. קחו לכם שנה

בעשור. להודיע פי הוא ישור. עד אלהים

הודו אנשים :

העם עשו את פסחיהם, בלתי פחד
 ממצרים. בשירי זמרה ותהלה. בשלש
 פתות מחנים, אכלו אותו עלי מצות,
 ומרורים בהערבים, בלתי מבושל במים,
 ונא פי אם צלי אשים : הודו
 חוסן ישע ימינו אל, הראה לדושיע למו
 פי השקף ממעון קדשו, העם מתכוסס
 בדמו, דם פסח ודם המילה, אזי עבר הוא
 ביצמו, למצרים ואת עמו, הוציא מעבדות
 חפשים : הודו
 הזק חושה שלח זרים, לבני אדום
 ופילגשים, שימם כמהפכת ערים, ערי
 אשורים ודשושים, ותכניע גאון זרים,
 ושגח לעם לך דורשים, האדון אשר
 מבקשים, בניסן ראש החדשים : הודו

סימן נסים

נכון לכו איש הוא ירא, כל נתיבו מצות
 בורא, נאמר בו כתוב אשרי, כל חוסן
 בו אשרי שומרי : הראה נסן, בירת ניסן

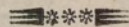
הרם נסן, דר מעוני, עם קדושים, נאמן
 אורן, הורח קוני :
 סלעי אתה ומצודתי, אז היית לעזרתי, כי
 שמחת כישועתי, קבץ עתה את
 גלותי : הראה נסן
 ירך שלח ממרום אל, קום והצלה לישראל
 טוב וסלח ושגח נואל, ירכב יצח
 בעוז ואל : הראה נסן
 מלכי ארץ כל לאומים, שיר במרץ לך
 נואמים, את ניין פרץ מהר תמים, יגדר
 פרץ יקבוץ עמים : הראה נסן

לחג השבועות

סימן יצחק

יום יום אודה, לאל אשר בחר בנו, מן
 העמים לסגדה לו קקחנו, על הר סיני
 את תורתו הנחידנו, עשרת דברות קדשו
 השמיענו :

צב יצאום רבותים ירדו עמו בעת אשר
 נגד ישראל עמו מפני בא זרח
 משעיר עמו בקול שופר הזק מאד יעננו
 חרד והנו הר סיני עת ביאתי להנחיל דת
 לישראל סנלתי על יד משה עבד &
 נאמן ביה ושם עין בעין ראתה עינינו
 קדוש פאז תנלה מרכיב עמי למקדשי
 שוכה ושפון תוך הלי ולי הטה
 שדום פמי נהר אוכי ועינינו יראו
 וישמח לבנו ועינינו יראו וישמח לבנו.

מנחה לשלש רגלים

מתחילים למנצה על הגתית (דף 17), פרשת התמיד
 פמום הקשרת, ואשרי יושבי ביתך ואחיב אומרים
 ובא לציון גואל. ולשבי פשע
 פיעקב גאם יהוה: ואני זאז
 בריתי אתם אמר יהוה ריהי אשר

עליך ודברי אשר שמתי בפוך לא
 ומושו מפוך ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר יהוה מעתה ועד
 עולם: ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש וקדוש קדוש יהוה אהרונה
 צבאות מלא בלהארץ כבודו:
 ומקבדין דין מן דין ואמרין קדיש
 בשמי מרומא עדאה בית
 שכינתיה. קדיש עד ארעא עובר
 גבורתיה. קדיש קעדם ולעדמי
 עלמאי. יהוה צבאות מדיא כל
 ארעא זיו יקריה: ותשאני רות
 ואשמע אחרי קול רעש גדל ברוד
 כבוד יהוה אהרונה ממקומו:

וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא. וּשְׁמַעִית בְּתַרִי
 קִל זִיעַ שְׁנִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין.
 בְּרִידָךְ יִקְרָא דִּיהוָה. מֵאַתֵּר בֵּית
 שְׁכִינְתִּיהָ : יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְמֵי חַיֵּינוּ
 דְּעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה מַלְכוּתִיהָ
 קָאִים דְּעוֹלָם וְלְעָדְמִי עֲלֵמִיא :
 יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת דְּעוֹלָם לְיַצֵּר
 מַחְשְׁבוֹת לְבָב עַמְךָ. וְהִכֵּן לְבָבְךָ
 אֱלֹהֵיךָ : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא־
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא־
 יַעִיר כְּל־חַמְתּוֹ : כִּי־ אַתָּה אֲדֹנָי
 טוֹב וְסֻלָּה. וְרַב־חֶסֶד לְכָל־
 קְרָאִיךָ : צְדָקַתְךָ צֶדֶק דְּעוֹלָם.
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב

חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם : בְּרִידָךְ אֲדֹנָי
 יוֹם אִיוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעַתְנוּ
 סֻלָּה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁנֵב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֻלָּה : יְהוָה יִתְּנֵנוּ
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בְּטַח בְּךָ :
 יְהוָה יִתְּנֵנוּ הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם־ קְרָאֵנוּ :

בְּרִידָךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ
 וְהַבְּרִידָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וְנִתֵּן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נִשְׁע
 בְּתוֹכְנוּ. הוּא יִפְתַּח לְבָנוּ בְּתוֹרַתוֹ
 וַיִּשִׁים בְּלִבְנוּ אֲהַבְתּוּ וַיִּרְאֵתוּ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְכֶם
 שְׁלֵם. לֹא נִינַע דְּרִיק וְלֹא נִדְר

לְבַהֲלָהּ. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנֵשְׁמֹר
 חֻקֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעַלְמֵי הַיּוֹם. וְנִזְכָּר
 וְנִחְיָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יוֹמְרֶךָ כְבוֹד
 וְלֹא יִדָּם. יְהוָה אֱלֹהֵי לְעַלְמֵי אֲוֵדָה
 יְהוָה חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ. וְגִדְדִל
 תּוֹרָה וַיֵּאדִיר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֹזְבֵת דְרָשִׁיךָ יְהוָה:
 יְהוָה אֱדַגִּינוּ מֵהָ אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
 הָאָרֶץ: חֻקֶיךָ וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶם כָּל־
 הַמִּיֻחָלִים לַיהוָה יִלְכֹדוּנִי: חֲכֹן חֲפֵלְחֵיכֶם

אם חל בשבת או' חציו קדיש. ומצוה'ן ס'ח ואו' ואני
 חפלתי וגו' וברוך שמייה. וקורין! שלשה נכרי בפרשת
 השבוע. ומחזיקין הס'ת למקומו ואח"כ או'

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
 לַיהוָה. וְיִזְמַר לְשִׁירְךָ עֲלוֹזוֹן: דְּהַגִּיד
 בְּבֶקֶר חֲסִדֶךָ. וַיִּמְוַנְחֶךָ בְּלִילֹת: עֲגִי -
 עֲשׂוֹר וְעָבִי גָּבֵל. עֲגִי הַגִּזוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
 שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפִצְעֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן:
 מֵה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יִדְעַע וּבְסוּל לֹא
 יָבִין אֶת זֹאת: בְּפִאֹחַ רְשָׁעִים אֲכַמוֹ. עֲשָׂב
 נִצְיָנוּ כְּדִפְּוֵעֵלֵי אֲנֹן לְהַשְׁמָדִים עֲדִי עַד:
 וְאַתָּה מְרוֹם לְעַלְמֵי יְהוָה: כִּי הִגָּה אֲוִיבֶךָ ו
 יְהוָה כִּי הִגָּה אֲוִיבֶךָ יֵאָדְרוּ. וַיִּתְפַּרְדּוּ בְּדִ-
 פְּעָלֵי אֲנֹן: וַתֵּרֶם כְּרָאִים קִרְנֵי. בְּלַתִּי בְּשָׁמֶן
 בְּעֵצִן: וַתִּבְטַעְנִי בְּשׁוֹרֵי בְּקַמִּים עֲגִי מְרַעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי: צְדִיק כְּתָמַר יִפְרַח. כְּפֶאֱרֹז
 בְּלִכְנוֹן יִשְׁנָה: שְׂהוּלִים בְּבֵית יְהוָה.

בַּחֲצוֹת יֵאָחֲזוּ וַיִּפְרִיחוּ: עוֹד וְנוֹכַח בְּשׂוּבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לַהֲגִיד כִּי יֵשֶׁר
יְהוָה יֵאֱהוּנָהוּ. צִוְּרֵי וְלֹא עֹזְקֵתָהּ כִּי:

כִּי רָקַח טוֹב נִסְתִּי לָכֶם. תּוֹרְתִי אֶפְעֹזוּבוּ:

תִּכּוֹן תִּפְקְדֵתִי קִטְרֵת לִפְנֵיךָ.

מִשָּׂאת כַּפֵּי מִנְחַת עָרֹב:

הַקְּשִׁיבָה לְכוֹל שׁוֹעֵי מִלִּפְי וְאֵהוּ.

כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּקֵּד:

ואומרים חצי קדיש

אֲדַבֵּר שִׁפְתֵי תִפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהַלְלֶתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנָהוּ (יב) יֵאָחֲזוּ

וְאֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵד עֲדִיוֹן.

נֹמַל חֲסָדִים טוֹבִים. קוּנָה הַכֹּל

וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא נֹאֵל

דְּבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִדָּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן (כַּמְנַן יִכּוֹן מִסֵּפֶר

י"ב אל) בְּרַךְ אֶתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנָהוּ יֵאֱהוּנָהוּ (הד)

מִגֵּן אֲבֹתֵהֶם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַבֵּר. (ר"ח אגלא)

מִדָּיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מוריד השל

כַּס' ט' א' מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מִכְּלֶבֶד חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה

מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר

אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ רִישֵׁי

עָפָר. מִי כַמֶּזֶךְ בְּעַל גְּבִירוֹת וּמִי
 רוֹמְהָ דָךְ. מְקַדֵּךְ מַמִּית וּמַחְיֶיהָ
 וּמַצְמִיחַ יְשִׁיעָה:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה דְהַחַיּוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה
 הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה הש"ץ אומר

בְּקִרְיַשְׁךָ וּבְעֲרִיצְךָ בְּנֹעַם שֵׁינֵי שׁוֹר שְׂרָפִי
 קוֹדֵשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים דָּךְ קִדְשָׁה.
 וְגו' בְּחֹב עֲלִיד גְּבִיּוֹךְ וְקִרְא זְהָא וְאָמַר
 קְדוּשׁ. קְדוּשׁ. קְדוּשׁ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 עֲבֹאוֹת מְלֵא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 לְעַמְּךָ מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לְאֹמֵר. וְמִלּוֹךְ יְהוָה יִסְתַּדְּרֵנוּ

עַג
 דְּעוֹלָם אֲדִתִּיךָ צִיּוֹן דְּדוֹר וְדוֹר
 הַדְּלוּיָהּ:
 אַתָּה קְדוּשׁ. וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ.
 וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יוֹם. יְהִלְלוּךָ
 סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הָאֵל הַקְּדוּשׁ:

אַתָּה בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל-הָעַמִּים.
 אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָנוּ מִכָּל-הַדְּשׁוֹנוֹת.
 וְקִדְשִׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָנוּ

בשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו אומרים
 אַתָּה אֲחִיד וְשִׁמְךָ אֲחִיד וּמִי כְּעַמְּךָ כִּי־שָׂרָא
 גּוֹי אֲחִיד בְּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֹלָה וְעֲצָרֶת
 יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה לְעַמְּךָ גִּתְתָּ.

מִלִּבְנוֹ לַעֲבוֹדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְרוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאֵת:

וּתְתֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (כִּסְפֵי שְׁבִתוֹת לְמִנוּחָה ו')
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם

(בשבת השבת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם)

בְּסוּכוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שְׂמִחַתְנוּ:
בְּשִׁעַ שְׂמִינֵי חַג עֲצֵרַת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן שְׂמִחַתְנוּ:

לשבת וחול המועד

אֲכַדְרֵם יַגִּל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבְגֵיו יִנּוּחוּ
בוֹ. מְנוּחַת אֱהָבָה וְנִדְבָה. מְנוּחַת אֲמֶת
וְאִמּוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁמַט וְבִטָּח.

בַּפֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתְנוּ:
בְּשַׁבְעוֹת חַג הַשְּׁבִעוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. זְמַן מַפְן תּוֹרַתְנוּ:
בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְכָר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא
וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכָרונָנוּ. וְזַכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזַכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם. עִירְךָ
וְזַכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וְזַכְרוֹן

לשבת וחול המועד

מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא רוּצָה בָּהּ.
יִפְרִיחוּ בְּנֵיהֶּ וְנִדְעוּ כִּי מֵאֲתָךְ הִיא מְנוּחָתְם.
וְעַל מְנוּחָתְם יִקְדִּישוּ אֶת שְׁמֶךָ:

כל עמך בית ישראל לפניך .
 לפליטה לטובה . קחן קחך
 ורחמים . רחמים טובים ולשדום
 ביום (בשבת השבת הזה וכו')

בסוכות חג הסוכות בשש שמיני חג עצרת
 בפסח חג המצות בשבעות חג השבועות
 הזה . ביום טוב מקרא קדש הזה .
 רחם בו עלינו ורחמינו . וברנו
 יהוה אלהינו ואלהינו בו לטובה .
 ופקדנו בו לברכה . ורחמינו בו

לשבת וחול המועד

אלהינו ואלי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותיך . שים חלקנו
 בחורףך . שפנינו מטיבך . שמח נפשנו
 בישיעתך . ומהר לבנו לעבודך באמת .

רחמים טובים . בדבר ישועה
 ורחמים חיים ורחמינו . ורחמינו
 עדינו והושיענו פי אדך עינינו .
 כי אד מלך חנין ורחום אתה :

והשיאנו יהוה אלהינו אלהינו את
 ברכת מועדיך רחמים
 בשמחה ובשלום . כאשר רצית
 ואמרת לברכנו בנות ברבנו קדש
 (בשבת אלהינו ואלי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו) קדשנו במצותיך .

לשבת וחול המועד

ובחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון
 שבתות קדשך . וינחנו כס כל ישראל
 מקדשי שמך . ברוך אתה יהוה אלהינו
 מקדש השבת :

ואומ' רצה ה' וכו' ויעלה ויבא דף 151 ג' העמודה .

שים חֲדָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ . שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ . שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ .
 וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת .
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{(בשבת באהבה}
^{וּבְרִצּוֹן)} . בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן . ^{(בשבת}
^{שְׁבֻתוֹת וְ)} מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ . וַיִּשְׂמַח
 בְּךָ בְּיִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{מִקִּדְשֵׁי}
^(בשבת השְׁבֻתוֹת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים :
 רַצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֹתֶם שְׁעָה . וְהַשֵּׁב
 הָעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ . וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד
 עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . תַּחֲפִץ
 בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲוֶנָּה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{הַמְּחַיֵּר}
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :
 מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{וְ} ^(וְ) אֱלֹהֵינוּ
 וְלֹא הִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא .
 לְדָרוֹדֵר נִידָה לְךָ וּגְסַפְרַתְהָ לְךָ
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ . וְעַל
 נַפְשֶׁךָ שְׂבַכְךָ יוֹם עֲמֵנוּ וְעַד
 נִפְדָּאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבַכְךָ עַתָּה .
 עָרֵב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים . הַטּוֹב בִּי לֹא

בלו רחמיך. המרחם בי לא תמו
 חסדיך. כי מעולם קוינו לך:
 ועל כלם יתברך ויתרמם ויתנשא
 תמיד שמך מקבנו לעולם ועד.
 ובלהחיים יודוך סקה:
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם בי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סקה היא הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה י (ס)} הטוב
 שמך ורך נאה להודות ^(ס"כ כה"ח):
 שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו קבנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה ^י הינו תורה וחיים

עז
 אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלוש. וטוב בעיניך
 לברכנו. ודברך את כל עמך
 ישראל ברוב עז ושלוש:
 ברוך אתה יהוה ^{יאהרונה י} המברך
 את עמו ישראל בשלוש. אמן
 יהיו קרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה ^{יאהרונה י} צורי וגאדי:
 אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ודמקלדי נפשי
 תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותיך. תרדוף נפשי. וכל
 הקמים עלי לרעה: מהרה הפך
 עצתם וקלקל מחשבותם. עשה

למען שמך . עשה למען ימינך .
 עשה למען תורתך . עשה למען
 קדושתך . למען יחזצון ידידך
 (ר"ם סס יל"י) הושיעה ימינך ועיני :

יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי
 קפניך . יהוה יאכדוכי צורי וגואלי :

עושה שלום במרומו הוא
 ברחמי ועשה שלום עדינו
 ועד בדרעמו ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יהוה ואלהינו ואלהי אבותינו שתבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
 לעשות חקי רצונך ולעבודך בלבב שלם :

יהי שם יהוה מברך . מעתה ועד
 עולם : ממזרח שמש עד מבוא
 מהדל שם יהוה : רם עד קד גלים :

יהוה . עד השמים כבודו : יהוה
 אדוננו . מה אדיר שמך בקד
 הארץ :

יאמר השליח צבור קדיש תזקבל ברוך כב .

אם חל בשבת מוסיפין

הקלויה . אנרה יהנה בקד לבב . בסוד
 ישרים ועדה : גדלים מעשה יהנה

דרושים לבד הפציהם : הוד ודרר פצלו .

וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו

חנין ורחום יהוה : מרף נחן כיראיו . יזכור

קעורם בריתו : פח מעשיו הגיד קעמו .

קמת להם גחלת גוים : מעשי ידיו אמת

ומשפט . נאמנים כל פקודיו : סמוכים בעד

קעולם . עשויים באמת וישר : פדות שדה

קעמו צנה קעורם בריתו . קדוש ונורא

שמו: ראשית חכמה יראת יהוה. שכל
טוב לכל עושיהם. תהלה עומדת לעד:

בחג הסוכות ובשמיני עצרת, ובשבעות אומרים

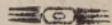
שיר המעלות לדוד שמחת'
באמרים לי בית יהוה גדל:
עמדות היו רגלינו בשעריך
ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר
שחברה לה יחדו: ששם עלו
שבטים שבטי יה ערות לישראל
להודות לשם יהוה: כי שמה
ישבו כסאות למשפט פסאות
לכית דן: שארו שלום ירושלים
ישליו אהביך: יהי שלום בחיך
שדוה בארמנותיך: למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך: למען

בית יהוה יאכדוכי אלהינו אבקשה
טוב לך:

בפסח אומרים

בצאת ישראל ממצרים. בית יעקב
מעם לעז: היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו: הים
ראה ויגם הירדן יסב לאחור:
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני
צאן: מה דך הים כי תגום הירדן
תסב לאחור: ההרים תרקדו
כאילים גבעות כבני צאן: מדפני
אדון חודי ארץ מדפני אלוה
יעקב: ההפכי הצור אגם מים
חדמיש למעינו מים:

ואומרים קדיש יהא שלמא, ועלינו לשבח בך נג

הקפות לשמחת התורה

לשם יחוד קודשא בריך הוה ושכינתיה
 ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו .
 ליהדא שם י"ה כו"ה ביהודא שלים בשם
 קד ושרא הגה אנחנו באים בקנים מנהג
 ישראל קדושים להקיר שבעה תקפות
 תמיכה . שבה הספר תורה ולהרבות
 בשמחת התורה לתקן את שרשן במקום
 עזיון ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שבעה תקפות אלו תפול
 חומת ברזל המפסקת בנינו לבינה ונהיה
 מקשים מתורה ומצות מביית ומחוצ ונדבק
 בה ובתורתך תמיד . אנחנו ורענו ורע
 ורענו ויהי נעם אדני אלהינו עלינו

הקפות לש"ת

פ

ומעשה ידינו בנגנה עדינו . ומעשה ידינו
 בנגנהו :

בכל הקפה כשמקיפים אומרים מזמור לדוד וגו'
 הללויה הללו אל בקדשו וגו'

מזמור לדוד הכו ליי בני אלים הכו ליי
 כבוד ועו : הכו ליהוה כבוד שמו .
 השתחוו ליי בהדרת קדש : קוד יי עד
 המים ה כבוד הרעים . יי עד מים רבים :
 קול יי בפתח קול יי בחדר : קול יי שובר
 ארזים וישבר יי את ארזי הלכנו ונרקודם
 כמו עגל . לכנו ושריון כמו בן ראמים :
 קול יי חוצב בהכות אש : קול יהוה יחיל
 מדבר . יהי יי מדבר קדש : קול יי יחולל
 אילות ויחשוף וערות ובהיבדו . בלו אמר
 כבוד : יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
 לעולם : יהוה עוז לעמו ותן יהוה א יברך
 את עמו בשלום :

הקדוה | הקדוה | בקדשו. הקדוה בקדוה
 עזו: הקדוה בגבורתו. הקדוה
 ברום גדלו: הקדוה בתקע שופר. הקדוה
 בגבל ובגור: הקדוה ברחם ומחול.
 הקדוה במינים וענב: הקדוה בצדצדי
 שמע. הקדוה בצדצדי תרועה: פד
 הנשמה תהלל יה הקדוה:

אחר הקפה ראשונה אומרים

שמע ישראל יהוה אחד
 יהוה יחידוסי אחד:

יהוה יחידוסי מלך. יהוה יחידוסי מלך.
 יהוה ומלוך לעולם ועד: כ"ס
 יהוה יחידוסי מלך. יהוה יחידוסי מלך:
 קימה עזרתה לו ופרנו למען חסדך:
 וחסד יהוה | עולם ועד עולם על יראיו
 ועדקתו לגני בניו:

אנא בבת גדלת מינה. תתיר צדקה:

ר"ת חסד

חסדי יהוה עולם אשירה לדר נדר אודיע
 אמונתך בפני סהרי ומגני אפה
 לדברך יחלתי: דרבך יהוה הודיעני
 ארחוסיך במדני: יהוה לרצוני אמרי פי וגו'

אחר הקפה שנית

שמע ישראל יהוה אחד
 יהוה יחידוסי אחד:

יהוה יחידוסי מלך. יהוה מלך.
 יהוה ומלוך לעולם ועד: כ"ס
 עזרה את גבורתך ולכה דישערה לנו:
 לך זרוע עם גבורה תעוז יךך תיום
 מינה: עתה ידעתי פי הושע יהוה משירי
 וענהו משמי קדשו בגבורות ישע מינו:
 קבד רבת עמך שובנו טהרנו נרא:

ר"ת נכורה

גם מזדים השך עבדך א ומשלו כי אי
 איתם ונקיתי מפשע רב באברחו יסף
 קך וסחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה
 אמתו : ואנחנו עמד וצאן מרעיוך נודה
 קך לעולם קדר ודור גספר תהקטך ;
 רועה ישראל באזניה נהג בצאן יוסף יושב
 הפרקים הופיעה : הורגו יהוה ברבך אהרן
 באמתך יחד לבכי ליראה שמה : יהו ונו

אחר הקפה שלישית

שמע ישראל יהוה אחד
 יהוה יאסדוכי אחד :

יהוה יאהרוננו מלך . יהוה מלך .
 יהוה ימלוך . לעולם ועד : ב"פ

כי תפארת עזמו אמה . וברצונך מרום
 קרננו : תמן לראשך קנית הן עטרת

תפארת תמננה : וכתתך עליון על כל -
 הגוים אשר עשה לתהקה וגשם ודתפארת
 ודהיותך עם קדוש ליהוה אהרן פאשר
 דבר : גא גבור הורשי ויהודך פכבת שמרם :

ר"ת תפארת

תקרב רנתי לפנה יהוה פדברך הכינני :
 פעמי הכן פאמרתך ואד תשלמ בי
 כל און : אשרי אדם עז לו בך מסלות
 בלבכם : רחמך רבים יהוה כמשפטך
 חניני : תהשת יהוה ידבר פי ויכרך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד : יהו לרצון ונו

אחר הקפת רביעית

שמע ישראל יהוה יאהרוננו אלהינו
 יהוה יאסדוכי אחד :

יהוה יאהרוננו מלך . יהוה מלך .
 יהוה ימלוך . לעולם ועד : ב"פ

יהוה אלהים צבאות השיבנו דאר פניך
ונגשעה: תודיעני ארח חיים טובע
שלחות את פניך נעימות בימיך נצח:
ברכם שברם רחמי צדקתך תמיד זמכם:

ר"ת נצח

נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו:
צדק לפניו יהלך וישם לדרך פטמו:
הגני אדגי פי אדך אקרא כל היום: יהו
קדצון אמרי פי והגיון דבי וגו'

אחר הקפת חמישית

שמע ישראל יהוה אחד
יהוה יאסדונכי אחד:

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
יהוה ימרוך. לעולם ועד: ב"ס

יהוה אלהינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תגה הודך. על השמים: גדול

כבודו בישועתך הוד והדר תשנה עליו:
חסין קדוש. ברוב טובך. גהג עדתך:

ר"ת הוד

השם נפשי בתיים ולא נתן כמות בנגנו:
יהי יהוה יאהדונכי לי דמשגב גאלתי
לצור מחסי: הך מצותיך ארוץ פי תרחיב
לבי: יהי קדצון וגו'

אחר הקפה ששית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
יהוה יאסדונכי אחד:

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
יהוה ימרוך. לעולם ועד: ב"ס

צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מששיו
יצאת לי שע עמך גישע את משיחך
מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד עדי
צנאר סלה:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך ;

ר"ח יסוד

ישא ברכה מאת יהוה אלהינו וצדקה מאלהי ישעו : סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו : וזה בעין שתול עד פלגי מים אשר פיו : מן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח : דברי ספרתי ותעגני במדני תקיף : יהיו לרצון וגו

אחר הקפה שביעית

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

יהוה אחד יהוה אחד מלך . יהוה מלך . יהוה ומדוך . לעולם ועד : ב"פ

כי אפה אדני טוב וסלה ורב חסד לקל קראיך : מקכותך מלכות כד עוזמים וממשלתך בכל דור ודור : קד יהוה

הנדלה והנורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ קד יהוה אלהינו : הממלכה והמתנשא ככל קראש : שועתנו קבל . ושמע צעקתנו . יבוע תשלומות :

ר"ח מלכות

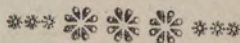
מהלל אקרא יהוה ומן איבי אנשע : לעולם יהוה דברך נצב בשמים : כי חסדך גדול עזי והצלת נפשי משאול תחתיה : ואני בעיר רענן בבית אהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד : תאות עניים שמעת יהוה תבין לבם תקשיב אנניך :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוד על כד העולם כדו בכבודך והנשא על כד הארץ ביקרך . והופע בהדר גאון עוף על כד יושבי תכל ארץ . וידע כד פעול

כִּי אַתָּה פָּעַדְתָּנוּ. וַיְבִין כָּל יֹצֵר כִּי
 אַתָּה יִצְרְתָּנוּ וַיֹּאמֶר כָּל־אִשֶּׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִדָּךְ. וּמִלְכוּתָנוּ בְּכֹל מְשָׁקָה:
 קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. שִׁים חֲזַקְנוּ
 בְּתוֹרֹתֶיךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבֶךָ. שִׂמַּח
 נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעֶתֶךָ. וְטַהַר לִבָּנוּ
 לְעִבְרֶיךָ בְּאֵמֶת. וְאַל תִּדְיַחֲנוּ מִפְּנֵי
 שׂוֹם נִבְרָא שְׂבַעוּלָם וּתְאָרִיךְ יְמֵינוּ
 בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנְעִימִים. וּמִלֵּא
 שְׁנוֹתַי בְּטוֹב אוֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת
 חַיִּים תּוֹסִיף קִנּוּ וְלִכְבֵּד בְּנֵי בֵיתֵנוּ
 לְעִבּוֹדֶתֶךָ. וּבְצֵד כְּנֶפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ
 וְתִצְלַנּוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת.
 וְתַחַד שְׂעָדֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וְנִהְיֶה

שְׂקָמִים וְשֹׂאנִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים
 לְעִבּוֹדֶתֶךָ וּלְיִרְאַתֶּךָ. כִּי עִמָּךְ
 מְקוֹר חַיִּים. כְּאוֹרֶךְ גְּרָאָה אוֹר:
 יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְהוָה חֶסֶדְךָ.
 וַיִּשְׁעָךְ תִּתֵּן לָנוּ: וְאַנִּי בְּחֶסֶדְךָ
 כִּמְחַתֵּי יַגֵּד לִבִּי בִישׁוּעֶתֶךָ אֲשִׁירָה
 לַיהוָה כִּי גָמַל עָדִי: הִנֵּה אֵל
 יִשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד. כִּי עֲזִי
 וְזִמְרַת יְהוָה יְהִי לִי לִישׁוּעָה:
 קוֹל מְבֹשֶׁר מְבֹשֶׁר וְאוֹמֵר: ז"ס

ואומרים רכי חנניה וכו' וקדיש על ישראל

ערבית למוצאי יו"ט

כי יֵאָרְחוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפָּךְ
 וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
 וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לָהֵשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמְתּוֹ׃ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשִּׁנֹּב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה׃ יֵי צְבָאוֹת
 אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּלְטַח בְּדָ׃ יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה. הַמְּקַדֵּךְ יַעֲגִנוּ כְּיוֹם
 קִדְּאֵנוּ׃ וַיִּבְרַכְנוּ שָׁם כְּכֹדֶךָ וּמִרְמָם
 עַל כֵּן בֵּרַכְהָ וּתְהַלְקָה׃

ואו' חצי קדיש וברכו וכו' (כדף 70)

עד השכיבונו אבינו ואח"כ אומרים

ערבית למוצאי יום טוב פו
 הַשְּׂכִיבוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ לְשָׁלוֹם׃
 וְהַעֲמִידֵנוּ מִדְּפְנוּ לַחַיִּים
 טוֹבִים וְדְשָׁלוֹם. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ
 סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ מִדְּפְנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִדְּפְנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 מִתְּהַרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ׃
 וְהַסֵּר מֵעֵדֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב׃ דְּבַר׃
 חֲרַב. חוֹלֵי. צָרָה. רָעָה. רָעַב. וַיְגֹזֵן
 וּמִשְׁחִית׃ וּמִגִּפְתָּה. שְׁבוּר וְהַסֵּר
 הַשִּׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל
 כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ
 וּבֹאֵנוּ לַחַיִּים טוֹבִים וְדְשָׁלוֹם׃
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵינוּ
 וּמְצִילֵנוּ אַתָּה מִכָּל דְּבַר רָע
 וּמִפֶּחַד לִידָה. כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

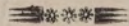
ערבית למוצאי יום טוב
שומר את עמו ישראל קעד : אמן .

ואו' חצי קדיש ומתפללין עמידה (בדף יג)
ובהול המועד או' יעלה ויבא) ואו' יהי שם וקדיש
תתקבל ואחר כך אומרים

שיר למעלות אשא עיני ו הרים מאין
יבא עזרי : עזרי מעם יהוה עושה שמים
וארץ : ו יתן מוש רגקה ו יגום שומרה :
הנה לא יגום ורא יישן שומר ישראל :
יהוה שומרה יהוה צלך עד יד ימינה : יומם
השמש לא יפכה וירח בקנה יי ישמה
מפד רע ישמר את גפשה יהוה ישמר -
צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

ואו' קדיש יהא שלמא , וברכו ועלינו לשבת.

והולכים לבתיהם לשלום
ותזכו לשנים רבות ונעימות

סדר ברכת אילנות

ישתדל לברך ברכת אילנות, וברכה זו זמנה כל חדש
ניסן דוקא, מלבד שבת ויו"ט שאין לברך, וריוזין
מקדימין למצוה מתחלת החדש. ושוב שיהיה מחוץ
לעיר, ויהיו ב' אילנות שיש בהם פרח ואפילו ממין א
מאד יתעצם בכיונתו בברכה זו שהיא לתקן הנשמות
המנוולגים בעצי השדה ובעשבים בזמן הזה.
ויבקש עליהם רחמים, ושוב לאומרה בעשרה, ולבן
תוך י"ב חדש ישתדל לקבץ מנין שיאמר קדיש
ויעשה השכבה על נשמת הנפטר ויועיל בעז'ה

וקודם שיברך יאמר בקשה זו מלשון חכמים ח"א

ליקבהו רוחו ורחימו ורחילו ודחילו ליחד אוסי'

ו"ה באלויות ו"ה בחדה שלים (יהוה)
בשם כל ישראל ובשם כל הנפשות רוחות ונשמות המתיחסים
א שרשי נפשינו רוחינו ונשמתינו ומלבושיהם והקרובים להם
שמכללות אילנות בריאה יורה עשיה. הרי אנו מוכנים
ומזומנים לקיים מצוה הבדקה שתיקנו חכמים ז"ל על ראיות
אילני דמלבדבי. ויעלה לפניך ה' או"א כאלו כווננו בכל
הכוונות הראויות לכון בצרכה הזאת וסודותיה. וספיה
חשובה ומקובלת ורלויה לפניך ברכה זו לברך ולהעלות על
ידה כל ניוזי הקדושה המעורבים בלימח וכל נפשות רוחות

ושמות המוגבלים בו. והנה האל במדת טובך ובחסדך הגדול תאיר להם באור פניך ותשלים בירורם ומיקונם. ברכם מ'הרס רחמי צדקתך תמיד ג'מלס (יכין ר"ה בט"ר לת"ג) :

ויהר"מ ה' חו"א שבכות הכרעה האת אשר נבדך יקיים בנו מאמר ראה רית בני כדית סרה אשר ברטו ה'. ונקבל שפע עשרה הכרכות בכחוב ויסן לך האלהים (יכין להמשך מן אור אין סוף מוחין ושפע) מטל השמים (חכמה) ומשמתי הארץ (בינה) ורוב דגן (דעת) ותירוש (חסד) ישבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך לאומים (תפארת) הוב גביר (נלח) לאחיק (כוד) וישתחוו לך בני אחיק (יסוד) אורריך ארור ומברךך בחיך (מלכות) יסו לרלן אמרי פי וכו' ויהי עטס ה' אלהינו עלינו וכו' :

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו
מלך העולם שלא חסר
בעולמו פלום ובראו בריות
טובות ואילנות טובות ליהנות
בהם בני אדם :

אחר הכרעה יפריש צדקה לעניים כפי נדבת לבו. ואי פירות מד' פירות' כנגד ד' אותיות הו"ה ב"ה

יהר"מ ה' אר"א שמעליט נשמחה לארלנו ומפעיט בגבולינו ושס נקיים מלוח חרומים ומעשרות וכל המלות ההלויים בארץ אשר הנחלה לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש ארץ נחלי מים עינות ותהומות זילאים בצקעה ובהר. ארץ חטה ושעורה וגפן והאלנה ורמון ארץ זית שמן ודבש כאשר צויתנו במצותך על ידי משה עבדך :

אנא ה' למען סניך הגדול. הגדל הסדך עמנו וקיים לנו את הדבר אשר הצטחטנו על ידי משה עבדך ונתתי בשמיכם צעיהם ונחנה הארץ יבולה ופן השדה יסן פרוץ והשיב לכם דיש את כל ר ובליר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשובע וישבחה לבטח בארלכם. וקיים בנו את הדבר אשר הצטחטנו על ידי ישעיה נביאך (ד') ביום ההוא יהיה למח ה' ללבי ולכבוד ופרי הארץ לכבוד ולתפארת לפלגת ישראל ויאמר (סה') ובנו בחים וישבו וקטשו כרמים ואכלו פרום. וקיים בנו אשר הצטחטנו על ידי עמוס נביאך (ט') סנה ימים באים גלם ה' ויגש חרש בקולך ודורך ענבים במוסך חרש והטישו ההרים עסיס וכל הצבעות תחמוגנה. ובשמי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו וקטשו כרמים וישאו את ייגס ועשו גטם ואכלו את פריהם. וקיים בנו אשר הצטחטנו על ידי יחזקאל נביאך והרבתי את פרי הטן וצטחטנו השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים. ויאמר ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ

מאכל לא יכול עליהו ולא יתום פרוי לחדשו יבכר כי מימיו
מן המקדש הזה יולאים והיה פרוי למאכל ועליהו לתרופה ;

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו טובה עלינו בהמון רחמך בגלל
אבות שטעו רלוויך בנה ביקך כנהחלה כונן בית מקדשך על
על זכונו הראנו בצניינו שמחנו בחיקונו והשב שכינתך לחיבו
והשב כוהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרים והשב
ישראל לטובתם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי
רגלינו בכל שנה ושנה ככתוב בתורה שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני ה' אלהיך בחג המלות ובחג השבועות ובחג
הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקס איש כמתנת ידו ככרכת
ה' אלהיך אשר נתן לך :

ותמלוך אתה הוה ה' אלהינו מוכרה על כל מעשיך
בהר ליון משכן כבודך וצירושלים עיר מקדשך
ככתוב בדברי קדשך ימלוך ה' אלהיך ליון לדור ודור הללויה :

שיר המעלות לדרוד שמחתה
באמרים לי בית יהוה גדלך :
עמדות היו רגלינו בשעריך
ירושלים : ירושלים הבנויה בעיר

שחברה לה יחדו : ששם עלו
שבטים שבטי יהודה עדות ישראל
להודות לשם יהוה : כי שמה
ישבו כסאות למשפט כסאות
לבית הוד : שארו שלום ירושלים
ישליו אהביך : יהי שלום בחיידך
שקוה בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : למען
בית יהוה יאהדונו אלהינו אבקשה
טוב לך :

מזמור לדוד הכו לוי בגני אדים הכו לוי
כבוד ועז : הכו ליהוה כבוד שמו .
השפתחו לוי בחדרת קדש : קול יי עד
המים א הכבוד הרעים . יי עד מים רבים :
קול יי בפת . קול יי בהדר : קול יי שובר

אָרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן וַיַּרְקִיעֵם
 כְּמוֹ עֵגֶל לִבְנוֹן וַיִּשְׁרִיץ בְּמוֹ בֶן רֵאמִים :
 קוֹל יְיָ חוֹצֵב בְּהַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל יְהוָה יַחִיל
 מִדָּבָר יַחִיד יְיָ מְדַבֵּר קֹהֵשׁ : קוֹל יְיָ יַחֲלֹל
 אֵיכוֹת וַיַּחֲשׂוּף יַעֲרֹת וַיִּבְהַקֵּימוּ . בְּלוֹ אֵמֶר
 קְבוֹד : יְהוָה לִמְבוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מִדָּד
 לְעוֹקֵם : יְהוָה עֹזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן . יְהוָה יִבְרַךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׂלוֹם :

פּרְכוּ שִׁירָה

חֲלִיטִית שֶׁכָּדָה אֲחֻזָּרִים אוֹ יִרְנֵנוּ עָלֵי הַעֵר מִלִּפְנֵי ה' כִּי בַח
 לִשְׁפוֹט אֶת הָאָרֶץ :

גַּפֵּן אֲדוֹמֵר שִׁיר כִּה חֲמֵר ה' כֹּאשֶׁר יִמְלֹא הַסִּירוֹס כֹּאשֶׁכּוֹל
 וְאֲמַר שֶׁ שִׁחֲתִיו כִּי בִרְכָה בּוֹ קֵן אֲעִשֶׂה לְמַעַן עֲבֹד
 לְכַלְתֵּי הַשָּׂחִים הַכֹּל :

סֹאכָה אֲדוֹמֵר שִׁיר טַלֵּר חֲסִינָה יֹאכַל פְּרִיָה :

רַעֲוֵן מַה הָיָה אֲדוֹמֵר כִּפְלֵם הַרְמֵן רִקְסָךְ :

סֶחַר אֲדוֹמֵר לְדִיק כִּזְמֵר יִפְיֵחַ כֹּארוֹ בְּלִבְטֵן יִסְגֵה :

הַפִּיחַ אֲדוֹמֵר כִּהֲשִׁיחַ בְּעָלֵי הַעֵר כֵּן דוּדֵי בֵין הַבְּטִים צִיָּה
 חֲמֻדֵי וַיִּשְׁבְּטֵי וּפְרִיָו מִסּוֹק לַחֲמֵי :

כְּתוּבוֹת דָּף קי"א

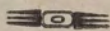
א"ר חייא בר יוסף עמידים לדיקים שזכלבין ועולין בירושלם
 שנאמר ויליו מעיר כעשב הארץ ואין עיר לא ירושלים
 שנאמר וגמתי על העיר הואל וא"ר חייא בר יוסף עמידים
 לדיקים שיעמדו במלבוסיסן קל וחומר מחסה ומה חסה
 שנקברה ערומה יולאה בכמה לבושין לדיקים שנקברו
 במלבוסיסן על אחת כמה וכמה וא"ר חייא בר יוסף עמידים
 ארץ ישראל סמוליא גלובסקאות וכלי מילת שנאמר יהי פסם
 בר בארץ :

תַּעֲנִית דָּף כ"ה

דְּרֵשׁ רַבִּי חֵיִיא בַר לִוְיָיִי מ"ד לְדִיק כְּתָמֵר יִפְרַח כֹּארוֹ
 בְּלִבְטֵן יִסְגֵה אִם נֹאמֵר תָּמֵר לְמַה נֹּאמֵר אֲרוֹ וְאִם
 נֹאמֵר אֲרוֹ לְמַה נֹּאמֵר תָּמֵר אֵילֵנו נֹאמֵר תָּמֵר וְלֹא נֹאמֵר
 אֲרוֹ הֵיטֵי אֲדוֹמֵר מַה תָּמֵר אֵין גִּזְעוֹ מַחֲלִיק אֵף לְדִיק ח"ו אֵין
 גִּזְעוֹ מַחֲלִיק לִכְךָ נֹאמֵר אֲרוֹ אֵילֵנו נֹאמֵר אֲרוֹ וְלֹא נֹאמֵר תָּמֵר
 הֵיטֵי אֲדוֹמֵר מַה אֲרוֹ אֵין עוֹשֶׂה פִירוֹם אֵף לְדִיק ח"ו אֵין
 עוֹשֶׂה פִירוֹם לִכְךָ נֹאמֵר תָּמֵר וְנֹאמֵר אֲרוֹ :

וְאֲדוֹמֵר פְּתִיחַת אֵלֵיהוּ (דָּף ג')

וּקְדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל

שיר זה לש"ו בשבש שהובא בלשון חכמים ח"א
המוסד על פירות שנשתכחה בהם ארץ ישראל
ונכון לאמרו בשמחה זו .

סימן אבר"ך י"ה חוק (לקח פ"ג מל"ו)

אזירנו עץ היערים . לפני אג אדיר
אדירים . יעיר זמירות ושירים . אשיר
שיר חדש . יתפאר אל חי צורנו
ושמו יתקדש :

ברוך אל שוכן ערכות . הורא שש
רכות . וכרא אילנות טובות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

ברא כל מיני מזונות . וכטובו מירא
גרנות . על זאת אביעה רננות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

רם אל בשמי מעונים . ברוך מכרך
השנים . מצמיח עשבי נפנים . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

כבדו אל כאורים . הגדיל ענפים
וזמירים . וכרא זתים ותמרים . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

יתכרך חי רר מעונה . מצמיח פרי תאנה .
נודה לו בשיר ורננה . אשיר שיר
חדש : יתפאר א חי וכו'

הללו אל חי בזמירות . המגדיל על מי
נהרות . רמונים ומיני פירות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

חוקי הכרות שוככות . שמחו בנים עם
האבות . בה נזכה לשנים רכות .
אשיר שיר חדש : יתפאר אל חי
צורינו ושמו יתקדש . אמן

ת"ו ש"ל כ"ע

א מטבעה א שרקיה

לצאתהא : דהוד חי מנשה

מלפני קס : פ"ג א"ל

קרב אל מדרסת אל ושניה

לדיהא נמיע אנוואע אל חרוף

אל עבדיה . ואל ערכיה . ואל אפרנניה

מפתחות

פך

שירובי חבשלין והדלקת הנרות	פ
אתמחת אל דה הנביא זל	ז
קדיש על ישראל והא שלמא	יז
בג זה לערב יום טוב ולחוד	יז
ערבית לשלש רגלים וקבלת	פ
סדר שכטה אושפיזין של סוכה	יז
קידוש לילה לשלש רגלים	יז
סדר ברכת המזון והזמון	יז
ברכת מעין שלוש	יז
סדר קידוש היום לשלש רגלים	יז
פזמונים לשלש רגלים	יז
מנחה לשלש רגלים	יז
הקפות לשמחת התורה	יז
ערבית למוצאי יום טוב	יז
סדר ברכת אילנות	יז

